Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

CHIẾN-XA B.V XUẤT HIỆN Ở T.N. LAO-BẢO

(XEM TIN GIỜ CHÓT)

ĐÔ THÀNH 10 đ.

ĐƯỚC NHÀ NAM

MIỀN TRUNG 12 đ.

Năm thứ tư — Số 667 THỨ BA 10-8-1971 6 trang Chủ-nhiệm : TRẦN-TẤN-QUỐC

Trụ sở : 4, Ng-văn-Thinh—SAIGON Ngày 20 tháng 2 (Đ.L) Năm Tân Hợi Điện-thoại : 20.857—Hộp thơ 504

Thêm lần nữa

GIÁO HOÀNG PHAO LỒ VI KÊU GỌI...

tái lập Hoà bình ở Đông Dương và Trung Đông

VATICAN (15/3) Tờ báo « văn phòng Ngài, hôm thứ bảy đăng giáo hoàng Phao Lồ VI đã lên tiếng kêu gọi tái lập hòa bình ở Đông Dương và Trung Đông. Đồng thời yêu cầu những nhà lãnh đạo mỗi phía hãy tổ chức như ý định thương thuyết của họ. Ngài cũng tuyên bố nhân danh mọi giáo hữu là phải công nhận những quyền đặc biệt dành cho thành phố Palestine.

Ngài nói với các tín hữu đông chật văng trường thánh Pha Rô, rằng Ngài mong hòa bình sẽ thay thế cho những nổi hiểm nguy mới và một cuộc tranh chấp lâu dài và to lớn hơn.

Nói tới Trung đông và Đông Dương, ĐGH nói rằng chúng ta đang nghe những vang vọng của bạo lực, đau khổ, tàn phá và những mối đe dọa trong các không cảnh chiến tranh nữa. Ngài kêu gọi các nhà lãnh đạo thế giới hãy cố đạt tới một sự thăng bằng quốc tế bằng những nỗ lực thương thuyết đúng đắn để bảo vệ các nước hãy cùng nhận quyền được độc lập và toàn vẹn lãnh thổ chống lại mọi bạo lực.

Tuy Ngài không nói tên những nước đang cần hòa bình thế nhưng ai cũng hiểu ĐGH muốn nói tới Đông Dương và Trung Đông là 2 miền Ngài đã nhiều lần ký hào « hòa bình cần tái lập » & những nơi đó. (Reuter — UPI)

TRANG 3

Tình hình Nam Vang

● Tin Thế Thao
✱ Phỏng sự ✱ Hồi ký
● Nguyện vọng nhân dân

ĐÔ THÀNH

CHUYỆN VỤI DỤ THI

ĐỢT II — THÁNG 8-1971 VỚI CÁC GIẢI THƯỞNG BẰNG HIỆN KIM

● Cùng nơi trang 4 mỗi ngày

SÂN KHẤU, TIVI

Điện ảnh, Sinh hoạt Nghệ sĩ

HẠ LÀO : BIẾN CHUYỂN MỚI

Theo 2 lá đơn gởi ô. Chủ tịch TCPV và Biện lý cuộc Biên hoà ngày 14-3-71

Cô nhi Long Thành

BẮT ĐẦU TUYỆT THỰC

TỪ 0 GIỜ NGÀY 15-3-71

và « tuyệt thực cho đến khi nào chánh quyền giải quyết thỏa đáng các vấn đề sống chết của đoàn con côi bạc phước mới thôi »

SAIGON (15-3) Chúng tôi nhận được hai bản sao đơn khiếu nại của Nhi đồng Giám Lý tức Làng CN.LT gởi ông Chủ tịch Hội Cao Pháp Viện và Biện lý cuộc Hòa án Biên Hòa (đề ngày 14-3-71)

Nội dung đơn nêu lý do « tuyệt thực từ 0 giờ ngày 15-3-71 cho đến khi được chánh quyền giải quyết thỏa đáng... », để xin điều tra gấp 1 Dưới đây, nguyên văn bức thư gởi đi. Chủ tịch TCPV và cùng nội dung nầy gởi đ. Biện lý Tòa Hòa Giải rộng quyền Biên hoà :

Long Thành, ngày 14-3-1971

KÍNH GỞI : Ông Chủ Tịch Tối Cao Pháp Viện Saigon.

Kính thưa,

Chúng tôi, Ban Quản Trị Làng Cô Nhi Long Thành, xin long trọng báo động : CHÁNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG (TỈNH BIÊN HÒA) ĐÀ BÓP NGHẸT SỰ SỐNG CỦA ĐOÀN CÔ NHI CHIẾN TRANH !

Xem tiếp M trang 6

PHẬT-GIÁO

Trở về VNQT, Hòa Th. Minh Thành cho biết

SẼ DÙNG TIỀN chánh phủ trợ cấp và tiền Hội chợ XÂY CẤT VNQT

10 ngày nay, chư tăng ăn cháo cầm hơi

SAIGON (15-3) : Sau những ngày rời Tổ VNQT, Hòa thượng Thích Minh Thành đã trở về VNQT lúc 18 giờ ngày 14-3.

Đã hết gạo từ 10 ngày

Và sáng nay, tiếp xúc với báo chí, Hòa Thượng Minh Thành cho biết : Kho lương thực của VNQT đã cạn từ 10 ngày qua. Vì thế, các chư tăng trong chùa đã phải ăn cháo cầm hơi.

800 triệu xây chùa

Hòa Thượng cho biết trong 15

Xem tiếp S trang 6

TIN GIỜ CHÓT

Chiến xa BV bị phát giác ở T.N Lao Bảo

2 CHIẾC BỊ PHI CƠ PHÁ HỦY

SAIGON 15.3 Các phát ngôn viên quân sự cho biết : chiều qua 1 phi cơ quan sát đã phát giác 5 chiếc xa đang di chuyển tại vùng

1.500 quân BV kéo vào thị trấn Tchépone sau khi VNCH rút khỏi

CHUẨN BỊ GIAI ĐOẠN BA...

✱ *Nhiều đơn vị Bắc Việt bám sát lực lượng VNCH đang di chuyển để tránh phi cơ B. 52*

✱ **Bộ Tư lịnh VNCH không xác nhận tin VNCH lui quân về gần biên giới**

SAIGON (TV) 15-3 — Nguồn tin quân sự hôm Chủ nhật loan báo, hơn 1.500 quân BV đã trở lại thị trấn Tchepone trên đường mòn Hồ chí Minh ở Attau để vừa chiếm lại những nơi bị hư hại do quân lực VNCH và các phi cơ của Đồng minh Hoa kỳ gây nên.

Các xi quan tại chiến trường cho hay là Trung đoàn Cộng quân đã di chuyển vào thị trấn Tchepone vừa khi quân lực VNCH bỏ trống các cứ điểm quanh thị trấn hôm thứ Sáu.

Các xi quan [illegible] BV đang [illegible] quanh thị trấn [illegible] tại đây [illegible] Cộng đồng [illegible] vào [illegible] để [illegible] phi cơ của hãng các đang [illegible] tế nhưng [illegible] BV đang [illegible] Tchepone [illegible] Đông Hà [illegible] Tchepone 40 cây số [illegible] Sư đoàn I B. Bình VNCH cho biết các tin tức VNCH đã di chuyển đến cách thị trấn Tchepone 40 cây số Đông vùng Nam, gần các đường 914 và 934. Các xi Tư lệnh tại mặt trận nói quân lực VNCH sẽ đóng tại vùng nay trong nhiều ngày để lực soát các nơi chôn giấu và khu vực Cộng quân, sau đó sẽ di chuyển đi nơi khác.

Xem tiếp Đ trang 6

TRANG 3

Giờ phát hành mới của nhựt báo

Bắt đầu từ Thứ Hai 15-3 nầy, theo Văn thư của ông Chủ tịch Hội chủ báo VN « cho hay đề thi hành », các nhựt báo nộp bản vào 15 giờ và chiều Luật số 019/69 QCBC, dùng 2 tiếng đồng hồ sau tức 17 giờ sẽ phát hành.

Lý do được ông Chủ tịch viện dẫn để nộp bản và phát hành sớm hơn một giờ theo thường lệ là « lúc nầy trời mau tối và mùa mưa sắp tới ».

Đối với quyết định trên, đồng nghiệp « Thời Đại mới » do Ô. Nguyễn Kiên Giang — Chủ tịch Nghiệp đoàn Ký giả VN. — Chủ bút có ý kiến như sau trong số báo đề ngày Chúa nhựt 14 và ngày Thứ hai 15-3-71 :

« ĐỪNG ĐỘC TÀI CHỚ BẠN !.— Cầu ông bà chủ nhiệm vừa nhận được một văn thư của ông Hội trưởng Hội Chủ báo VN cho hay bắt đầu từ 15.3 giờ nộp bản của các báo sẽ lùi lại vào lúc 3 giờ chiều.

Quyết định... ngang xương gì nầy đã làm cho lắm người... chưng hửng. Vì việc « mần » sớm hơn một vài giờ, đối với một số đồng nghiệp, là một vấn đề kỹ thuật đôi khi nan giải và đôi hồi nhiều sắp xếp chớ không phải là lên một tiếng « Um ba la » là có bảo bản liền !

Do đó, một quyết định quan trọng như kiểu ấy cần phải được đưa ra thảo luận trước một đại hội của các chủ nhiệm chứ không thể thực hành theo ý muốn riêng tư của bất cứ ai.

Đã từng chê người nầy độc tài kẻ kia độc đoán, tường ông Hội trưởng Hội Chủ báo nên tránh lấy những quyết định... mình ên có thể gây lâm phiền hà cho một số đồng nghiệp.

Bộ trưởng... ra sớm là tránh được nạn Nhà nước... xúc sao bỏ ? Vì một khi người ta cả cố ý thì dầu xuất bản lúc... nửa đêm cũng vẫn có... xe cây chở ở cửa mà bạn !»

Thật vậy, vấn đề ấn định giờ nộp bản và phát hành rất quan trọng, cần phải triệu tập đại hội các chủ nhiệm hay bắt thảo luận kỹ càng chứ không thể làm dân dị bằng cách gởi thư cho một tác hồi ý kiến tán thành hay không ? Đúng ra, giờ phát hành nhựt báo không hoàn toàn tệ thuộc thời tiết « mau tối lúc sáng hay mưa nắng ». Mà phải tùy các yếu tố quyết định khác như vấn đề nghề nghiệp của báo thông tin, vấn đề kỹ thuật ơ...

Tưởng nên nói tổ hơn để bạn đọc nhận thấy sự quan trọng của giờ nộp bản và phát hành.

Thái hành 5 giờ chiều tác nộp bản vào 3 giờ. Như vậy, một nhựt báo may mắn có được ba ê-kịp thợ thợ giỏi : sắp chữ, đúc và chạy máy thì bộ biên tập phải làm xong bài vở và tin tức TRƯỚC 1 GIỜ 30 và cũng vào giờ nầy, phải sắp chữ và đặt khuôn (mise en page) cho xong. Còn 1 giờ 30 dành cho thợ đúc và thợ máy, lên khuôn, dàn ống. Nhưng, vào thời buổi nầy, rất khó tìm được « bộ ê-kịp thợ giỏi, vì đa số thành phần nầy đã nhập ngũ và ở ấn khác hiện nay có rất nhiều nhựt báo, số thợ có khả năng không đủ cung ứng (như B.N.N và sắp xuất sản cao nên chạy 8 máy và chỉ riêng 2 tượng 1 và 6, phải đúc 32 khuôn và lên khuôn cho 8 máy mà chỉ thực hiện 1 ong 90 phút ngắn ngủi thật quá sức !).

Vì phần trên ở Lộc giả nên chúng tôi phải kể thêm : giờ chót của một nhựt báo thông tin luôn luôn dành cho tin tức và là giờ « cao điểm » Một biến cố lớn xảy ra tại Đô thành, họp một cuộc họp báo hay một phiên họp sắt nhỏ của Quốc Hội kéo dài đến 1 giờ trưa, mới biết quyết, đi nhiều người phóng viên bắt buộc phải có mặt tại chỗ để theo dõi, ghi chép, xong rồi còn phải chạy về tòa soạn viết như bay, viết xong trao cho chế bản hay Tổng thư ký duyệt lại rồi mới đưa sang thợ sắp chữ...

Hiểu qua việc làm có tính ách khẩn cấp, luôn luôn thì dua với đồng hồ của nhân viên tòa soạn như kể trên, rất cần cu vào

XEM TIẾP TRANG 6

SAU 48 GIỜ TẠM LẮNG DỊU

CUỘC TRANH ĐẤU CỦA TPB-HUẾ bộc phát trở lại...

với sự tăng cường của vài trăm TPB, Cô nhi Quả phụ Thừa Thiên

SAIGON (15-3). — Theo tin điện thoại từ Huế chiều hôm qua, sau 48 tiếng đồng hồ lắng dịu do chính quyền đồng ý cho 300 thương phế binh chiếm đất « cắm dùi » tại công trường Nguyễn Hoàng thì sáu Lâu, nhà chấp nhận giải pháp tạm thời để yên cho TPB ở yên tại đây, đồng thời ra lịnh lực lượng Cảnh sát Dã chiến giải tỏa khu vực nầy, đến sáng hôm qua, TPB phát động lại cuộc tranh đấu, với sự có mặt của PB Đinh xuân Thu, Chủ tịch UBQQS PB

TPB, Cô nhi, Quả phụ kéo về tăng cường...

Vậy là thỏa ước tạm thời giữa chánh quyền và TPB đương nhiên hấp hối !

Các lực lượng yểm trợ như Cô nhi, Quả phụ, và thêm một số TPB từ miệt biển [illegible] kéo về tăng cường và bành trướng tiếp khu đất « cắm dùi » của họ, với lý do : Chống ? biện pháp bình đẳ mới vì họ không thể sống nổi

Xem tiếp U trang 6

SINH-VIÊN

Rắc rối tại ĐHX Minh Mạng

Nhân viên Công lực trà trộn trong S.V để khiêu khích

hay Sinh viên hành nghề... ký giả đã bị bắt tại ĐHX Minh Mạng ?

SAIGON 15-3 (H.P.N).— Cuộc bầu cử Ban Đại diện Sinh viên Đại Học Xá Minh Mạng hôm qua đã gặp rối loạn. Sau đó, phía sinh viên và Ban Đề Chánh đều đưa ra những bằng chứng và lập luận khá nhau.

N. ân lên Công lực hay SV ký giả ?

Sinh viên cho biết: SV Phạm Cát là một nhân viên công lực có thể bảo chỉ khai rằng anh nhận khẩu lịnh của Tổng Nha Cảnh sát và anh vào ĐHX Minh Mạng trong lúc bầu BanĐại Diện Sinh-viên để lồng ấn lồng tên ra người cho ứng cử và cố bầu lựa đưa ra ngày vậy. Lời thú nhận nầy đã được SV trong Đại học xá thâu bắng.

Tin Đề chánh vẫn nay lên tiếng và xác nhận, cho rằng SV Bật trên hành nghề ký giả đến ĐHX Minh Mạng lấy tin nhưng giữa cuộc bầu đã sinh viên vì bầu đông y kiến thì «S.V. Ký giả» bị các sinh viên trong ĐHX bắt giam, đánh đập và hăm dọa, bắt đương sự phải nhận là nhân viên an ninh đến gây rối và phá hoại cuộc bầu cử.

Tòa Đề Chánh cho biết việc bắt giam cầm trái phép và hành hung này hiện đang được chính quyền địa phương giải quyết.

Thế là từ biến chuyển này sang biến chuyển khác. Có điều không nguồn tin nào nói rõ thế bảo chi của vinh viên Phạm Cát do bảo nào cấp phát để từ đó truy ra một phần lực thế !

(XEM TRANG 2)

Những thủ đoạn Cường Quốc SAU THẾ CHIẾN II

GIÁO-DỤC

L.m Bửu Dưỡng đã chánh thức rời khỏi chức vụ Viện trưởng viện Đại học Minh Đức

SAIGON (TV) 15-3 — Nguồn tin Viện Đại học Minh Đức cho hay, Linh mục Bửu Dưỡng vừa giữ nguyên chức vụ Viện trưởng viện Đại học Minh Đức. Tổng Thư Ký TLĐLC kêu gọi Tổng Liên Đoàn ở Lê văn Duyệt tục gọi Nhà Không để thảo luận...

Xem tiếp C trang 6

bị TLĐLC ngăn chặn kịp

ĐỀ CÙNG NHAU KÉO VỀ NHÀ KIẾNG MỞ CUỘC... THẢO LUẬN

SAIGON 15-3 (H.P.N).— Cuộc biểu tình của khoảng 100 bạn hàng buôn bán tại khoảng trống cạnh ga Saigon (trước là nhà hàng Hòa Bình nay đã phá bỏ) kéo đến Hạ Viện vào sáng sớm hôm nay đã bị ngăn lại kịp thời.

Hội tại TLĐLC Việt Nam

Từ mấy ngày qua, các bạn hàng buôn bán tại khu vực trên đã nhận được lịnh giải tán của Tòa Đ. Chánh và bộ quyết định kéo về Hạ viện nhờ các vị dân biểu can thiệp cho đời sống vật chất đã bị xáo trộn sau khi Đô Bình. Để áp dụng các sắc thuế lên rượu.

Giữa lúc đang biểu tình khởi hành thì ông Phó Tổng thư Ký TLĐLC đến loan Lao Công xuất hiện khuyên các bạn hàng bình tĩnh để giải quyết vấn đề.

Không bỏ bạn hàng buông bán tại khu vực Hòa Bình đã tán lợi ông Phó Tổng Thư Ký TLĐLC kêu về trụ sở Tổng Liên Đoàn ở Lê văn Duyệt tục gọi Nhà Không để thảo luận...

Xem tiếp R trang 6

LÂN THỨ NĂM Ở HẠ LÀO

PHI CƠ MỸ thả bom làm một vị trí VNCH 10 người chết, 12 bị thương

Xem tiếp D trang 6

Hậu quả của sưu cao thuế nặng THUẾ

Hoa thạnh Đốn đòi hỏi Nhựt

VIỆN TRỢ SAIGON 150 TRIỆU

thay vì... 9 triệu Đôla

của PHƯƠNG KHANH

Biên tập Kinh tế Tài chánh ĐNN

BÀI XLVI.— (Phần KẾT LUẬN)

Bộ Kinh tế của đưa ra biện pháp nhằm thu hút hết số lượng « giấy bạc » đang lưu hành. Thật ra, trước điện Tổng Kinh tế, không ai cần phủ nhận quan niệm cho rằng « chánh sách tiền tệ không phải là một mục tiêu tối hậu nhưng phải là một công cụ của Chánh quyền nhằm phát triển nền kinh tế quốc gia, ngõ hầu nâng cao đời sống của dân chúng. Ông Nguyễn anh Tuấn Giám sự Học viện Quốc gia Hành chánh một kinh tế gia được ân thưởng Kinh tế Bội tinh Đệ nhất hạng đã viết : « Chánh sách tiền tệ do đó không thể là một chánh sách đ a t ên nh ng nền quốc tế cố sẵn, nhưng ngược lại phải có tính cách thực tiễn có phù hợp với nền Kinh tế Quốc gia V. nếu chỉ nhằm khía cạnh tiền tệ một cách quá máy móc hay dựa trên nh ng quan điểm ngoại lai ch ng ta sẽ hỏng y niệm đuy. toàn bộ vấn đề c a chung ta, và nhưng quyết định tiền tệ, thay vì giải quyết những khó khăn, sẽ tạo thêm nhiều mâu thuẫn » (Chánh sách tiền tệ V ệtnam, trang 275).

(Xem tiếp G trang 6)

ĐƯỚC NHÀ NAM của Việt-Lang-Quốc

TRƯỚC THỜI-CUỘC

Ăn non hay ăn già

Cuộc hành quân Ai Lao của quân lực VNCH đã đến một giai đoạn mới.

Chẳng cần là một chiến lược gia người ta cũng nhìn thấy. Và chẳng cần đọc bản tin của một hãng thông tấn quốc tế, người ta cũng đoán biết là thời kỳ kết thúc có thể không còn xa.

Thật vậy, trên bàn cờ quốc tế hay một cuộc vật lộn vũ lực địa phương, cũng giống như một canh bạc sát phạt đỏ đen, hiệu có địch thủ nào không biết phép, « ăn non » ?

Vả lại sách giáo khoa của chúng ta cũng đã có câu in sẵn « Tham thì thâm, cố nhân dạy thế ».

Trong các vấn đề chiến lược của thời đại nguyên tử nay, sự thận trọng là quy luật « mẹ », là khuôn vàng thước ngọc của sự thành công. Cả những nhân vật nổi tiếng tay thế lực khắng khiếp, có thể hủy diệt Địa cầu nay trong khoảng khắc, như Nixon hay Brejnev, cũng không bao giờ quên cái thước «thận trọng» mà hành động vọng mạng đề lãnh tất cả những hậu quả có thể xảy ra.

Trong một phạm vi nhỏ bé hơn của một cuộc hành quân hay một trận đánh, các chiến lược gia cũng không khác nhau đẩy mạnh cái may cái lợi của mình tới một độ có thể quật ngược lại mà trở thành xui và bất lợi.

Trên chiến trường Hạ Lào, vấn đề « tiếng » hay « miệng » đã được đặt ra ngay từ đầu với bộ Tham Mưu của cả hai bên đối thủ.

Sau 5 tuần giao tranh lớn nhỏ trong một địa bàn hành quân chạy dài hai bên quốc lộ 9 và sâu vô nội địa Lào từ 25 đến 40 cây số, vấn đề « tiếng » vẫn còn là trọng tâm của chiến trường tâm lý.

Phía bên nầy coi việc chiếm được Tchépone như một chiến thắng rực rỡ và điển hình, bên cạnh những chiến lợi phẩm tịch thâu được, các kho vũ khí bị phá hủy, nhất là những con số tổn thất của phía bên kia và phi pháo.

Xem tiếp W trang 6

NHỮNG THỦ ĐOẠN CƯỜNG QUỐC SAU THẾ-CHIẾN II

(Số 33)

— Khám phá ghê tởm tại trại tập trung Đức: lóc da người để học những món đồ

— Ý: *Mussolini và người yêu bị treo xác bằng những cái móc thịt bò.*

Hồng quân tiếng tăng bước nhảy vọt 100 thước một. Họ không tiến mạnh được vì họ bị những bộ đội « du kích thành » thình thoảng từ dưới đất nhảy lên đánh bọc hậu Tân quân Đức ở Bắ linh đã có sẵn bản đồ các đường hầm để giao thông, liên lạc và nhảy lên đánh chớp nhoáng rồi lại độn thổ biến mất. Có khi quân Nga khám phá ra một đường hầm nào là họ nhảo xuống mà đánh xáp lá cà với du kích Đức trong cảnh hỗn chiến đầm máu. Một cảnh « Địa ngục » không bút nào tả nổi.

Không một tướng lãnh Đức nào đám mở cuộc thương thuyết với Hồng quân vì họ sợ Hitler và sợ cả quân Nga trả thù nữa.

Công sự xây bằng bê tông cốt sắt trong đó Hitler lập bộ tổ ư tư lịnh dưới đất, ở vào khu trung tâm thành phố Nhà độ vài khét máu lúc nay còn đở những tử vi của ông ra liên xuất lại Ông ngạc nhiên vì các lời của những thầy tiên tri đoán cho ông rất tốt thì nay không lý gì đông bại trận được.

Hitler còn xem cả bản đồ đại hí viện quốc gia mà ông dự tính lập tại Balinh nữa... Mặc dầu chiến trận đang diễn hành cuồng loạn ngay « trên đầu » ông.

Các cộng sự viên trực tiếp của nhà thủ lãnh Đức quốc lần lần đã xa lánh ông, trốn về hướng bắc và ở hướng nam họ lập một « thủ đô lâm thời » tean tính nói chuyện với quân đội Đông minh.

Hitler thì cương quyết không chịu đi đâu, nhứt định ở lại trong hộ tổng tư lịnh của ông, cược lập sâu trong lòng đất. Năm ngày trước khi thủ đô thất thủ là ngày sanh nhựt của của ông với các Hitler được 56 tuổi. Ngày ấy ông còn nhóm một phiên cuối nhà lãnh đạo chánh phủ và quân đội; Himmler, Goering, Goebbels, Bormann (lãnh tụ hành niên quốc xã) Doenitz, Keitel, Speerva Bormann. Hầu hết mọi người yêu cầu Hitler rời thủ đô đi lánh nạn. Sau có họ cũng không còn ở lại Bá Linh nữa, ngoại trừ Goebbels, Bormann và Axmann.

Hai ngày sau lại có một phiên nhóm quân sự. Lúc này Hitler trải qua một cơn thất vọng mà hình thể hơn hết trong cuộc đời nào động của cuộc đời nào động của ông. Ông la thét om, còm, chửi rủa các cộng sự viên là đồ phản phúc, nhát hèn Ông đã chỉ định trước rằng nếu nước Đức bị lút đoạn về địa lý thì Doenitz chủ huy mặt trận bắc, Kesselring mặt trận nam Sự tổ chức như vậy làm vào cảnh hỗn loạn vì không có sự chỉ huy nhứt trí.

Goering liên nêu ra câu hỏi rằng với tư cách là người kế vị đã được chỉ định (kế vị Hitler) ông có quyền nắm quyền tổng tư lịnh không. Hitler nổi giận dấp rằng Goering từ giờ phút này cách chức, mất hết quyền hành và huy chương. Nhưng câu nói điên cuồng ấy, sau được bỏ qua.

Hitler cật hy vọng vào sự xung đột quyền lợi giữa các nước Đồng Minh để gây ra sự xung chạm giữa quân đội họ. Ông còn chờ quân toàn 9 cứu đang sẽ giải phóng thành phố nhưng ông không hay rằng quân đó đã tan rã, không còn nữa. Tất cả đều biến tan, xa lánh Hitler.

Goering là bộ chỉ huy ở một nhà thương điên đã điều hiển sở phi cơ nào bể cơ sở sống. Ông ôm một hy vọng cuối cùng là điều đình với quân đội Đồng minh để cho quân đội Đức hiệp tác đánh đuổi Hồng quân ra khỏi Trung Âu. Nhưng sẽ đợi gì mà tiếp tục chiến tranh chống với một cường quốc như Nga trong lúc hòa bình đã tới sát nút.

Đêm 26-4 các đạn đại bác bắt đầu rớt xuống dinh Thủ tướng Đức. Cái hầm kiên cố ở dưới đất là nơi làm việc của Hitler bắt đầu gần rung chuyển. Vậy mà trưa ngày 29-4, Hitler vẫn triệu tập một phiên nhóm quân sự như thường lệ. Ông được báo cáo rằng quân sẽ viết đã tới nhà ga Anhalter. Không có tin gì về quân đoàn 9. Hai phiên nhóm nữa vào hồi 16 giờ và 22 giờ cũng bàn về quân sự.

Goebbels, Bormann, và tướng Weidling, tổng trấn Bá Linh, có mặt tại phiên nhóm thứ nhì. Weidling cho hay Hồng quân đã tiến tới bộ không quân.

Hitler gởi một công điện cho đại tá Nicoluss VonBelow, chỉ huy quân sự miền bắc, tỏ ý gay gắt rằng sao thủ đô chưa được giải phóng và truyền lịnh cho vị đại tá phải chiến đấu cho đến người lính cuối cùng.

Hai tỉnh Spandau và Postdam thất thủ ngày 28-4. Sáng ngày 29-4, đoàn chiến xa của tướng Nga Joukov sắp hàng bà, đi trên đại lộ Đưa Liuđon của thành phố Postdam gây kinh khủng trong dân chúng.

Những cảm tử Đức cuồng tín cầm súng bắn những lính đào ngũ. Trong các đường xe lửa, xe hơi chạy dưới hầm, hộ, thỉnh thoảng lại bắt bỏ một vài người dân vô tội đẩy ay tín của Mỹ tại Á Đông và trên thế giới. Mỹ sẽ giữ lời cam kết mặc dầu có những biến chuyển mới.

30-4-68. — Hành quân « Lam Sơn 218 » tiếp tục cách Đông Hà 2cs và 3cs : 2 trận giao tranh hôm nay, 135 BV tử thương, 11 súng tịch thu.

— Một vị trí Mỹ cách Quảng Trị 4 cây số bị phác kích và tấn công dữ dội : 11 Mỹ tử thương. 30 bị thương, 30 xác BV bỏ lại. TQLC Mỹ hành quân truy kích : 4 Mỹ tử thương 70 bị thương.

— Giao tranh cách Đông Hà 7 cây số về Tây Bắc : 41 BV tử thương. Mỹ : 20 tử thương, 72 bị thương.

— Hành quân « Trường công Định SĐ/21/15 » tại Phong Dinh hạ 50 VC, thu 7 súng. VNCH : 1 tử thương, 12 bị thương.

— Phi cơ Mỹ oanh tạc các đồn hòa tiễn SAM và các ổ cao xạ vùng Vinh, Đông Hới, 88 phi vụ trời xấu.

— 3 hầm vô khí và nhiều địa đạo bị khám phá tại Xóm mới, Gò Vấp, gần vòng đai phi trường Tân sơn Nhất

— Theo Bộ Trưởng Quốc Phòng Mỹ, tổng số phi cơ và trực thăng tổn thất là 3.704 chiếc.

— 831 phi cơ và 9 trực thăng, trên BV.

251 phi cơ và 656 trực thăng trên miền Nam:

1.014 phi cơ và 940 trực thăng bị mất vì hư máy hoặc bị phá hủy trên các sân bay.

— Cảnh sát Quốc gia mở tại Đô thành đêm qua và hôm nay nhiều cuộc hành quân kiểm soát 2.861 nhà với 17000 người.

— BV vẫn chủ trương : chọn Vareovie làm nơi gặp Mỹ.

— Từ đầu năm tới nay, rau mồng tại các chợ Saigon vẫn 30đ 1 ki.

— Dự trữ vàng của HK chỉ còn 10.547 tỷ Mỹ kim. Trong tháng 4, sụt mất 1.292 tỷ phải dùng vàng cấp cho Tổ hợp Vàng Luân Đôn.

— Đại sứ George Ball, Đại diện Mỹ tại Liên hiệp Quốc tuyên bố : Mỹ không thể nhượng bộ đơn phương, nhưng nhất đi tới hòa bình mà không phản bội cả nước bạn, cũng không làm giảm thế lực lãnh đạo của Mỹ đối với thế giới.

(Còn tiếp)

SỬ LIỆU NƯỚC NHÀ

Từ Hội nghị Genève 1954... ...đến Hòa đàm Ba lê 1968

Tài liệu lịch sử 15 NĂM CHIẾN TRANH V.N!

(Tiếp theo)

— Kích chiến cách Huế 7 cây số về Tây Bắc : 217 BV tử thương, 10 súng tịch thu. VNCH : 4 tử thương. 16 bị thương, phía Mỹ : 2 tử thương. 20 bị thương.

— 99 phi vụ oanh tạc BV : 8 tiếng nổ phụ 14 đám cháy.

— 46 Dân biểu cộng hòa chánh phủ Nguyễn văn Lộc chưa có hành động thích ứng với thời cuộc. 50 Dân biểu quyết hoãn bàn về chánh sách của chánh phủ.

— Chánh phủ HK báo cho chánh phủ Án : không thể nhận Vareovie làm nơi gặp BV.

— Thượng nghị sĩ Robert Kennedy tuyên bố : Mỹ không thể rút quân tại VN lắc nay, vì sẽ hại cho uy tín của Mỹ tại Á Đông và trên thế giới. Mỹ sẽ giữ lời cam kết mặc dầu có những biến chuyển mới.

30-4-68. — Hành quân « Lam Sơn 218 » tiếp tục cách Đông Hà 2cs và 3cs : 2 trận giao tranh hôm nay, 135 BV tử thương, 11 súng tịch thu.

— Một vị trí Mỹ cách Quảng Trị 4 cây số bị phác kích và tấn công dữ dội : 11 Mỹ tử thương. 30 bị thương, 30 xác BV bỏ lại. TQLC Mỹ hành quân truy kích : 4 Mỹ tử thương 70 bị thương.

— Giao tranh cách Đông Hà 7 cây số về Tây Bắc : 41 BV tử thương. Mỹ : 20 tử thương, 72 bị thương.

— Hành quân « Trường công Định SĐ/21/15 » tại Phong Dinh hạ 50 VC, thu 7 súng. VNCH : 1 tử thương, 12 bị thương.

— Phi cơ Mỹ oanh tạc các đồn hòa tiễn SAM và các ổ cao xạ vùng Vinh, Đông Hới, 88 phi vụ trời xấu.

— 3 hầm vô khí và nhiều địa đạo bị khám phá tại Xóm mới, Gò Vấp, gần vòng đai phi trường Tân sơn Nhất

— Theo Bộ Trưởng Quốc Phòng Mỹ, tổng số phi cơ và trực thăng tổn thất là 3.704 chiếc.

— 831 phi cơ và 9 trực thăng, trên BV.

251 phi cơ và 656 trực thăng trên miền Nam:

1.014 phi cơ và 940 trực thăng bị mất vì hư máy hoặc bị phá hủy trên các sân bay.

— Cảnh sát Quốc gia mở tại Đô thành đêm qua và hôm nay nhiều cuộc hành quân kiểm soát 2.861 nhà với 17000 người.

— BV vẫn chủ trương : chọn Vareovie làm nơi gặp Mỹ.

— Từ đầu năm tới nay, rau mồng tại các chợ Saigon vẫn 30đ 1 ki.

— Dự trữ vàng của HK chỉ còn 10.547 tỷ Mỹ kim. Trong tháng 4, sụt mất 1.292 tỷ phải dùng vàng cấp cho Tổ hợp Vàng Luân Đôn.

— Đại sứ George Ball, Đại diện Mỹ tại Liên hiệp Quốc tuyên bố : Mỹ không thể nhượng bộ đơn phương, nhưng nhất đi tới hòa bình mà không phản bội cả nước bạn, cũng không làm giảm thế lực lãnh đạo của Mỹ đối với thế giới.

(Còn tiếp)

Dành cho Nhi đồng ĐNN

CHUYỆN CỔ TÍCH

5. TẤM DA LỪA

TIỀN LỢI kể

(TIẾP THEO)

— Công chúa ốm chẳm lấy bà mẹ dở đầu, yêu cầu bà dừng bỏ nàng Rồi nàng cải trang dưới tấm da lừa xấu xí nàng lẩy lọ nghe bôi mặt cho lem luốc thêm, và thoát khỏi cung điện của vua mà không một ai nhìn ra.

Sự mất tích của công chúa gây nên tiếng đồn đại xôn xao trong dân chúng Vua cầm thấy tuyệt vọng. Ngài hỏi lịnh chế hơn một tuần lính trấn phủ và hơn một trăm lính ngự lâm đi truy tầm công chúa. Nhưng là tiên đã chở công chúa và lâm cho vàng trở nên vô hình không ai thấy được. Tất cả những người lính trở về đều tâu vua rằng không thấy công chúa ở một nơi nào cả.

Trong khi đó, công chúa vẫn lang thang đi xa, thật xa vùng xa, để kiếm một nơi ẩn nấu. Nhưng không ai muốn giữ công chúa vì thấy nàng đe bần quá, người ta chỉ cho nàng ăn vì từ tâm mà thôi.

Công chúa đi mãi thì tới một thành phố xinh đẹp nọ (nàng đã đi đến một xứ khác). Nơi cửa ô thành phố có một trại chăn nuôi, Bà chủ trại cần một người giúp việc để giặt những khăn lau, chăm sóc gà lôi và chăm sóc mấng cho heo ăn. Bà chủ thấy cô gái đó dáy lên vườn hỏi nàng có muốn vô làm không. Thì công chúa nhận lời vui lòng lắm, mặc dầu nàng quá mệt nhọc trong cuộc hành trình lâu dài. Là chủ dân nàng vào ở một nơi khuất trong hẻp.

Trong những ngày đầu nàng là cái đích cho bà cầy tử giễu cợt, thô lỗ, lời vì tấm da lừa làm cho thấy nàng gớ bẩn và nhơm gớm.

Về sau, người ta cũng quen đi ; lại nữa, nàng làm ăn chăm chỉ, dầy dủ bổn phận, thiên bà chủ trại đem ông thương nàng và bảo vệ nàng.

Nàng chăn trâu và lo liệu giữ giấc thì lũa trừu và chuồng Nàng rắn sóc cần gà lôi rất khéo. Gia súc ở trại được sung túc thêm nhờ hai bàn tay xinh đẹp của công chúa.

Ngày nọ, công chúa xớt xa thân phận, ra ngồi bên một dòng suối trong, nàng sẽ bỏng thì hồng lãnh ngạc thấy ảm da lừa cho đầu tóc nàng rối nhu và ố quần tơi tả. Mặc dầu vì phục sức nhu vậy công chúa bên rửa mặt rửa tay, thì lần đầu của nàng trở lại tươi mát tự nhiên,

(MAI TIẾP)

MỚI LẠ ĐẸP

LÀM NGẠC NHIÊN MỌI NGƯỜI ?

ĐÓ LÀ SÂN KHẤU ÁNH SÁNG CỦA :

NHÀ HÀNG CA VŨ NHẠC KỊCH

NAM ĐÔ (lầu 4)

199-205 Đ.L. Nguyễn thái Học — Saigon

Chương trình hàng tuần : do THANH HOÀI phụ trách. Với THANH TUYỀN, GIAO LINH, PHƯƠNG HOÀI TÂM, MAI THY, NHẠT THIÊN LAN, LAN NGỌC, CONY KIM, NGỌC TUYẾT, THÚY HẰNG, cặp Thân Đồng CHÍ HÙNG, NGỌC HOA [illegible] CANDY XUÂN I SHOW SEXY mới đẹp tác hấp dẫn. I Ballet Nga vũ khúc thơ mộng do Vũ Đoàn Ánh Xuân [illegible] Hiệp với Bạc sĩ trẻ Vũ Sơn sôi động. Đặ biệt : Tăng cường Tiếp bay. Chào chào và Ngày Lễ I nhân Ảo Thuật lý kỳ. Tu [illegible] Đông Việt — Tây — Tâu phong phú. Ở Thủ đô [illegible] đến nhà hàng NAM ĐÔ, ĐT. 24.195 — 22.505 Mở cửa từ 20 giờ đến 23,30, có chương trình thường trực.

Dành cho các bạn trẻ

Thơ Dài gởi *Minh Trí*

TUỔI HỒNG

QUÊ HƯƠNG MẾN YÊU

Chùa NHẠN SƠN

của LÊ NGỌC QUANG

DẠ HƯƠNG phụ trách

Vénus de Milo

Việc bảo tàng Louvre (Ba-lê), đoán tiếng mới chỗ đánh dấu cho pho tượng Vénus de Milo một tác phẩm điêu khắc Hy Lạp.

Pho tượng được tìm thấy vào năm 1820, thì Melos (hay Milo) trên đảo Hy Lạp và được gọi là Vénus de Milo. Tiếc một điều là hai cánh tay của pho tượng không còn và người ta cũng không hiểu ngày xưa chúng được tạc như thế nào. Nhưng người có ý định đặp lại đôi tay cho pho tượng đều nghĩ rằng có lẽ Vénus de Milo « cụt tay » đẹp hơn một Vénus « hoàn toàn ».

Rất khó mà tin rằng tượng này, cũ từ cuối thế kỷ thứ 2 trước Tây lịch, là một tác phẩm của điêu khắc gia Hy Lạp Praxiele hay là của chịu ảnh hưởng trực tiếp sáng kiến của ông.

Tượng này được tìm thấy vào năm 1820, thì Melos (hay Milo) trên đảo Hy Lạp và được gọi là Vénus de Milo. Tiếc một điều là hai cánh tay của pho tượng không

Phong ngứa

Ghẻ chốc là lói, gái tơi đầu ăn lan tới đó, không giải thoát phải sự sai ngoài da mà hết, vững GIẢI PHÓNG Sai Đọc Hoàn ÔNG TIÊN. Trên 30 năm danh tiếng, cả bàn lẻ tại các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIÊN PL Chợlớn KNBYT số 51 ngày 20-10-63.

SÂM CAO LY

Một loại SÂM thượng hạng hòa với NHUNG NAI vàng các dược phẩm Đông Y tốt nhất chế thành

SÂM NHUNG SONG LONG TINH

(Nhãn hiệu Cá Bay)

Sâm Nhung SONG LONG TINH là một Đông dược phẩm BỔ MÁU mới nhứt, tốt nhứt chuyên trị các chứng ĐAU LƯNG NHỨC XƯƠNG ĂN NGỦ KHÔNG NGON PHONG THẤP, PHỤ NỮ SẢN HẬU. Rất hợp cho mọi người. Bán lẻ tại khắp các nhà thuốc Việt Hoa. Do Đông dược sĩ TRẦN NGƯƠN nhà thuốc SUNG NGUYÊN 157 Hương Lộ 14 Cây Tre Chợlớn bào chế. Có bán tại nhà thuốc Bảo Sanh Đường 41 Phan bội Châu — Huế.

KN 730 M. ngày 14-8-68

Nhận thấp rồng thì ông còn ăn bông Nghĩa năm điểm mất tiếng chung sơ+.

Đôi Ba Tháp

Cách chừa 100 thước về phía Tây, ngọn đôi Ba Tháp (còn gọi là núi Long Cốt) sừng sững. Đây là cột ngọn đội phía trên bằng phẳng, chính giữa một ngọn khoảng trũng xuống rộng 50 thước. Cũng tại ngọn đôi này xưa kia có ba ngọn tháp Chàm nhưng đi qua đó và hiện nay chẳng còn lưu lại dấu vết gì.

Nhìn về phía Bắc cách độ chừng 200 thước là thành phố Đồ Bàn ngày xưa. Cũng về phía Bắc, tại ấp Nam Tân, cách đó không xa, một bàu sen rộng đến hai mươi mẫu.

Bàu này vào mùa hè những đóa hoa sen đã tỏa hương thơm ngát. Dân chúng còn cho biết rằng bàu ấy cạn nước và nếu có trường hợp cạn nước ấy có một sự gì khác lạ. Họ đã cho biết, trong năm 1954 và trong năm 1963 đã xảy ra hai lần hồ nay nước cạn.

Nhìn về phía Đông Bắc, tại ấp Bà Canh thuộc xã Đập Đá là bãi biển. Tương truyền ngày xưa kia các vua chúa hay dùng lâm nơi tiêu vui ngoạn.

Tại bàu này, đào sâu xuống, người ta tìm thấy những chiếc neo của ghe thuyền. Vì vậy, nhiều người bảo rằng xưa kia nơi đó là biển. Cũng vì lý do này, bàu kể trên được gọi là bàu bể.

Đông bảo ấp Nhạn Tháp đã số sống về nghề nông. Trong 6 xóm tại ấp này chỉ có xóm An Xuân đến chúng chuyên về làm đồ gốm. Á

TỔ SƯ

BIỆT PHẾ KHOA

Trước kia từng trị hết bệnh mà hết tay, chữa đi trật, mông tinh bạch dái đau tim.

BỊNH LAO PHỔI

Cho nhiều người mà bác sĩ và giáo sư Đại học ngoại kiều trị không hết. Hiện nay TIÊN TRI CÁC BỊNH NỘI TRÊN, Hải tổng Trác Quan Vinh Đ. ngỡ Y sĩ cứ nhân loại.

Sáng : 9 — 12 giờ. Chiều : 4 — 6 giờ. Nghỉ trọn ngày chủ nhựt 121/31 Ngô công Châu Saigon.

THUỐC GIA TRUYỀN TRỊ KẾT QUẢ 100/100

BỊNH :

LẬU MỦ KINH NIÊN

Không có Mủ thường, chỉ mỗi buổi sáng có một chút mủ mỏng lắm không ngứa

Sang Độc Phong Ngứa

Nổi mục ngứa, ăn đỏ phong ngứa, nhiều, hoặc lan ra khắp mình

MỐNG GÀ HOA KHÊ

do giao hợp với người có bịnh mục ở cửa mình hay dương vật

ĐÀN BÀ HUYẾT TRẮNG — HỘT SOÀI

(ăn không ngon say cần nổ nổi mỗi một ngứa nổi mục của mình Nam giới không ngứa ngày nhiều nhỏ ở hàng trung độ nhiều.

CÓ TRỊ CÁC LOẠI PHONG TÌNH HOA LIỄU

Đại rát, nhức trong ống tiểu, lở có mủ, chỉ mục đỏ ngứa xung

Địa Chỉ : 561 Trần hưng Đạo Saigon Cân Chống số 14632

Giờ làm việc : Sáng từ 8g tới 12giờ Chiều 16 3g tới 7 giờ

Chiều Chủ Nhựt nghỉ

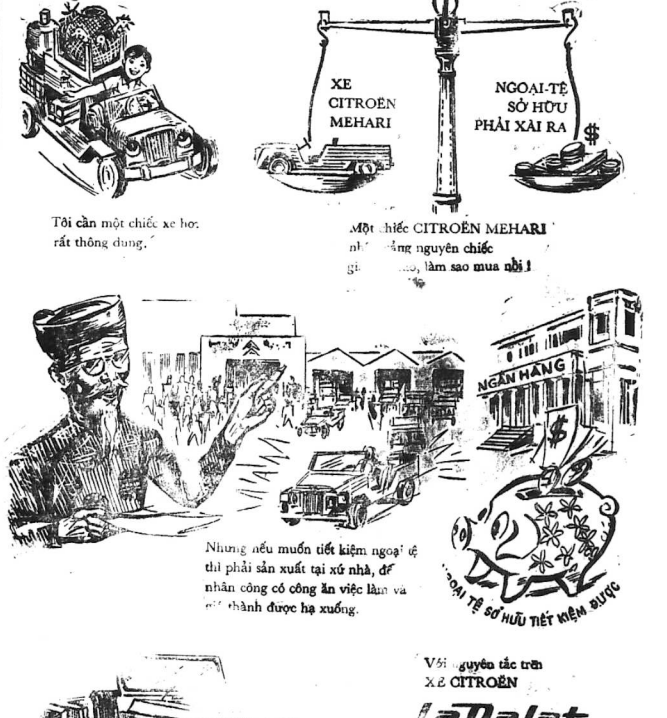

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

TÍNH HOA NƯỚC VIỆT

CHÍ-SĨ TRÊN ĐƯỜNG DUY TÂN CỨU QUỐC

của NGUYỄN-BÁ-THẾ

(TIẾP THEO)

XXXVII

Phan Châu Trinh

«Thân này đành phủ với giang sơn»
chỉ sĩ đầu tiên đề xướng dân chủ dân quyền

Đề Thám cần ông ở lại giúp việc, ông không nhận lời mà rằng :

— Đương thời cuộc cạnh tranh nầy, mà nội tình ngoại thế không biết rõ, bo bo một góc, thế nào tôn tại được ? Ông hãy cứ làm nhiệm vụ, cứ hiểu vùng Yên thế Tôi xin gánh vác một phần trách nhiệm khác cùng chung hưởng về mục đích cứu nước cứu dân là được.

Tờ giả Đề Thám, ông xuống Hải phòng rồi sang Trung quốc vào khoảng đầu năm Bính ngọ 1909.

Ông đã bí mật xuất dương bằng cách nào ? Và cuộc hội kiến giữa ông với Phan Bội Châu tại Trung hoa, Nhật bản ra sao ? Chúng ta hãy nghe chính cụ Phan Bội Châu tường thuật trong quyển « Tự phán » :

« Hạ tuần tháng hai (1906), cụ Tây hồ tới Hương cảng cự cùng qua ngày và thăm ông Lưu (Lưu Vĩnh Phúc), ông Nguyễn (Nguyễn Thiện Thuật), áo cụt giầy rách, đầu tóc bồm xồm, trông cụ như phương lao đ n nước tại bởi vì cụ thay lốt làm một tên nau bếp ở với tàu, mà cũng nhờ thủ dọn ông Lý Tuệ chỉ lối.(...)

« Tôi (Phan Bội Châu) với cụ (Phan Châu Trinh) rủ rít với nhau ở Quảng đông hơn 10 ngày. Hằng ngày khi bàn đến việc nước, cụ hết sức công kích những tội ác của dân tộc ấy phu ; mà nói đến triều quân chủ hoạ quốc ương dân càng tỏ ra ý nghiến răng rắch mắt. Hình như cụ nghĩ rằng cái tệ quân chủ chuyên chế không trừ thì tuy phục quốc cũng chưa phải là phục quốc,(...)

« Sắp xếp xong rồi, tôi (Phan Bội Châu) mới đem kỳ ngoại hầu (Cường Để) qua Nhật bản, và cụ Tây hồ cũng ở với tôi (...)

(« Tự phán » tr, 69)

« (...) Hồi tôi (Phan Bội Châu) lên Đông kinh, cụ Tây hồ cùng ở với tôi, thăm qua khắp các học đường và khảo sát khắp những công việc chính trị giáo dục của Nhật bản, cụ (Phan Châu Trinh) bảo tôi rằng : « Trình độ dân Nhật bản như thế, mà trình độ dân ta như thế, không ao lệ làm sao được

Được bấy nhiêu học sinh vào nhà học Nhật bản là sự nghiệp rất lớn của ông. Từ nay nên lưu Đông yên nghỉ, chăm việc làm sách bết tất nói bài Pháp làm gì. Chỉ nên để xướng dân quyền, dân đã biết cả quyền thì việc khác có thể tính lần được (...)

« (...) Tuy nhiên, chính kiến vẫn trái nhau mà ý kiến rất ưa nhau. Cụ vớitôi kẻ gối chung gường, ước non m ột thángCụ đã muốn về nước (...)

« (...) Tôi đưa Cụ Tây Hồ về Hương cảng. Lần ấy là tiễn biệt lúc cuối cùng. Cụ nói với tôi rằng: «Ngày nào thực tiến trọng quốc dân hi vọng chỉ nơi mình ông, Kỳ ngoại hầu không cần gì đâu ». Tôi kính vâng lời, định ninh tối hội và cậy nơi với các nghĩa thư cụ Thanh bình (Nguyễn Thành) Thái xuyên (Trần Quí Cáp), Tập xuyên (Ngô Đức Kế) hết sức mở trí dân kiết tập đoàn thể sẽ làm hậu thuẫn, (« Tự phán » tr. 71 — 72).

Nghe chính cụ Sào nam kể lại như trên, chúng ta nhận thấy rõ Phan Châu Trinh vẫn tán thành phong trào Đông du, nhưng không đồng ý suy tôn Cường Để, vì một lẽ hiển nhiên là ông hàng hái cổ xướng chủ thuyết dân quyền dưới mặt ghết cayghét đăng chế độ vua quan phong kiến.

Đã tán thành phong trào Đông du duy tân nên ngay sau khi từ Nhật bản trở về nước, Phan Châu Trinh vẫn không quên lời cụ Sào nam ân cần cản dặn khi tiễn biệt mà tìm đến hội kiến với Nguyễn Thành, Trần Quí Cáp, Ngô Đức Kế, cùng nhau bàn định kế sách phát động phong trào Duy tân chấn hưng kỹ nghệ nhất là chăm lo giảng thuyết dân chủ dân quyền để mở mang dân trí,làm cho phần chấn cần tâm.

Mặt khác, ông theo ngay một bản điều tr ần gồi cho Tôn quyền Beau, và sao ra nhiều bản gởi cho Khâm sứ cùng các nhà báo. Khi ấy, trong dân gian thường gọi bức thư cũng ông trần tình với chính phủ Pháp là « Đầu Pháp chính phủ thư » (Thư gởi chính phủ Pháp). Thư cựt thái vạch ro tệ hại quan lại làm trở ngại sự tiến hóa của dân Việt, nói rạch ròi và chỉ về những phương châm bổ cứu Chính ông cả viết ;

« (...) Mấy thực năm gần đây, ở trong chốn triều đình thì mạy anh quan đại thần khúm núm che qua ngày tháng làm việc vụ cho biến lệ thì thôi.

(Còn tiếp)

THẾ THIÊN KHẢO LUẬN

NGUYỄN TỬ QUANG

HÀNH ĐẠO

XXVI.— HUYỆN ÚY TẬP TRUNG QUÂN LÍNH BAO VÂY... CÁI LỒ KHÔNG !— TRANH NHAU CHẶN ĐƯỜNG, ĐÓN BẮT TỘI PHẠM ĐÊ.., THÀ XÔNG, PHẢI CHĂNG « CỦA TIN, GỌI MỘT CHÚT NÀY... »

(Tiếp theo)

Nhưng ở đời, người như Triều Cái phỏng được bao người. Vì thực tế, không ai như Phật, Thánh « z ô thân cầu đạo, xả phú cầu bần », tự dung đem gia sản của m'nh phân phát hết cho mọi người. V thực tế, đã có bao người khi lâm bước cùng vẫn cần bo bo giữ của, lòng đề chuyên của từ trước. Bằng không được thế, thì cũ bỗ ngay lại đó, hy vọng một khi sóng lớn lên lật hay cảng khai trở về sết lại, còn được chút nào hay chút nầy. Và thực tế, đời còn lắm kẻ thà « tiêu tan sự nghiệp chỗ không bao giờ chịu rời rộng cho người. Có khác nào người đề cơm d r cá thừa cho chó ăn hay quăng bỏ, chớ không bỗ thì cho những kẻ tán tật nghèo đói cảng sống tha thiết kêu cơm !

Triều Cái không phải là Phật, Thánh. Họ Triều thác hơn Lương Trung Thư là quý lắm rồi. Hướng chi trên bước đường cùng còn biết phân phát gia sản của mình cho người hàng xóm, không để cho bọn quan lại « sạch sành sét cho lấy tút tham »; và trong khi còn biết bao người tự biết m'nh không giữ gia sản được mà cũng bẩu víu cố giữ.

Cũng vì cực ở lại thanh toán, phân phát gia sản nầy, Triều Cái vô ông lạo sĩ Công ! ôn Thăng suýt chút bị linh huyện tóm cổ ! Cái mối đáng thương.

oOo

Tăng Giang phi ngựa từ thôn Đông Khê về đến nhà, lập tức chạy tới phòng trà, thì thấy Hà Đào đương dung dợi trước cửa, trông hắn có vẻ sốt ruột lắm. Tăng Giang nói :

— Quan sát tha lỗi cho ! Vì tôi có người thân bên làng tìm đến chỗ trọ, bàn hồi việc nhà, không thể dứt ngay mà đi được, thành thử để Quan sá phải chờ đợi lâu !

Hà Đào nóng nảy, khẩn khoản :

— Phiền Ấp tự dẫn tiến ngay cho.

— Vâng. Kính mời Quan sát vào huyện đường.

Hai người vào đến nơi thì thấy tri huyện Thời Văn Bản đương ngồi hút điếc trên cống sinh. Tăng Giang đưa Hà Đào đến trước bàn giấy, rồi cầm phong văn thư đưa lên quan huyện, bẩm :

— Có công văn Phủ đường Tế châu vẽ việc bắt giặc cướp rồi khẩn cấp. Hiện Tuần bộ Hà,Quan sát được phái về đây !

I hồi tri huyện tiếp, lấy phong văn mở ra xem qua, giựt nảy m nh, vội bảo Tăng Giang :

— Việc nầy chính Thái sư tai Phủ cần về đợi kết quả, chớ chẳng phải tầm thường. r hết ai người đi bắt bọn giặc cướp nầy ngày tức khắc.

Tăng Giang nói :

— Bẩm ngày kẻo đi chỉ sợ lỡ tin tức, ch ng chạy thoát mất. Vậy nên để đến đêm, dưỡng uẩng, người ngu, bắt thân kẻo đến bắt lấy ! riêu Cái tất tau tên kia cũng sa lưới luôn.

— I huyện nói :

— G Bảo chính hồn Đông khả ấy có tiếng là tay hào hán, hẳn đau chịu nung xung dẫn đất để đang như thế.

(CÒN TIẾP)

Một tài liệu Quốc-Sĩ độc đáo

BẢN ẨN VIỆT-GIAN

(Hay là HỒ-SƠ ĐỀ QUỐC TÀN BẠO)

NHẤT-TÂM thuật bình

AI MUỐN CHÉP CÔNG, TA CHÉP OAN !
CÔNG RIÊNG AI BÓ, OÁN TA CHUNG !

(Thơ nôm cổ)

(Tiếp theo)

Sử liệu mà bị vẽ rắn thêm chân như vậy là lầm to. Song chúng tôi chưa biết ai lầm, mà chỉ thấy đoạn của ông Nhật Nham hữu lý hơn ở chỗ trừng mắt và phỏng kiếm.

Luôn dây xin thêm ghi vài chi tiết khác về Phạm Ngũ Lão có ít sách chép đến:

— Sau khi Ngũ Lão đã dẫu quân, giặc Mông cổ sang xâm cướp Đại Việt. Tiếng oán hờn dậy khắp ngõ hẻm hang cùng Bà mẹ của Ngũ Lão cũng lấy làm sang sướng là đã để đứa con duy nhất của mình kịp thời đi hiến thân cho nước.

Im lặng trong chỗi tranh cỏ lạn, chỉ yên vui lo lắng thân già Bà cầu vái cho con mình thành công đắc quả trọn lòng giúp gian san xã tắc.

Một đêm ngồi trời tối như mực, Bà vừa đóng cửa tắt đèn đi nghỉ. Lưng mới đặt xong lên chiếu bỗng có tiếng gõ cửa nhẹ nhỏ Bà chỉ lắng tai nghe mà không dậy. Kế tiếng dập mạnh vào cửa càng lúc càng, càng nhặt gấp. Bà cũng cứ giữ một mực nằm im chờ xem sự thế ra sao.

Bỗng có tiếng người quen kêu khe khẽ

— Mẹ ! Mẹ ơi Mẹ ! Con là Lão vẽ đây mẹ

Bà mẹ vẫn biết dịch là tiếng nói của đứa con duy nhất vẽ thăm mình.

Nhưng Bà nhất quyết không muốn cho con bị ủ lịu tình nhà, không chịu để cho con nặng lòng quyến luyến...

Bà liền mạnh bạo cất tiếng rạn rõi, cương quyết

— Ai ? Ai Ấn trộm ăn cướp hả ? Con ta đã thề thành vương hiến ý tương mà chống giặc thiệt thù, chu nó có ở đâu nay!... Bớ người ta ! Ăn trộm ! Ăn trộm !

Ngay khi ấy ngoài sân nhà những tiếng chân nện đụi dụi rất to rồi càng phút càng nhỏ dần và vang xa xa. Đó là Phạm Ngũ Lão hiểu ý mẹ mà lo chạy về cơ trại để lo phận sự chứ sự thực không phải chàng sợ làng xã bắt ! Chàng đã có ý định về tự giả mẹ để rồi cùng cô bạn suất chinh, hy sinh cho Tổ quốc, sống thác không biết lẽ nào ! Nhưng chẳng được. Chàng đành phải vâng lời bà mẹ can trường chỉ muốn hiến cửa con yêu quí của mình cho Đại nghĩa ! Vì đại thay ! bà mẹ của Ngũ Lão ! Và cũng vì đại thay ! bà mẹ của Tử Thư đời Tam quốc !

(Tiếp theo)

Lại thêm một chi tiết nữa, Không đợp hùng tráng bằng, song cũng nên nhắc luôn :

Tuy nhà nghèo, song Phạm Ngũ Lão vẫn rán tìm học đủ cả về văn. Đến 20 tuổi, thì đã trở nên một con người khá khỏẻ, giỏi giang.

Lúc ấy trong làng có một người tên Bùi công Tiến đỗ tiến sĩ, mở lớn ân khao. Dân làng kéo nhau đến mừng đủ mặt, riêng Ngũ Lão không đến !

Bà mẹ quở :

— Cụ Nghệ ấy thì cao học rộng, thì đã ân khao, thật đáng kính phục. Con thì nào cho bằng người ta ? Cả làng mừng rỡ. Sau con không đến với cụ một lất ?

Ngũ Lão buồn bã thưa :

— Con chưa lâm nên danh phận chi để cho vui lòng mẹ, mà con lại đi mừng người ta, thì con lấy làm hổ thẹn !

Sau đó không lâu, Ngũ Lão xin mẹ cho đi tìm kế lập công danh Ở trong nước ta lúc ấy, chưa có địn nào, chàng mới sang ở chân vói cho vua Ailao.

Phạm Ngũ Lão biết vua sợ màu đỏ mới bày ra cách cám cờ đỏ mà dạy nó : hễ phất xuống cờ, thì voi quỉ mọp hết ; còn phất qua phất lại thì chúng lại biết là lịnh truyền tiến thoái như thế nào đó.

Đến khi nghe có giặc Mông cổ sang quấy nhiễu nước ta, chàng mới trở về thăm mẹ rồi theo Hưng Đạo vương mà đánh đuổi bọn xâm lăng

Về sau Ailao sang cướp miền Thanh Nghệ Ngũ Lão xin vua cho đi đánh giặc. Sẵn có nghề thuật khiến voi, chàng thảy Ailao thức voi xông vào trận ta, chàng liền dùng cờ cờ mà phất.

Voi trông thấy hiệu cờ phất hạ xuống thì chúng liền phủ phục quỉ mọp xuống cả. Bọn tướng giặc hoảng hồn nhảy xuống đất, cam sau bọn vì tướng đầu Phạm Ngũ Lão là thâu thành. Trận đó không phải đánh nhiều mà phá tan quân Ai lao.

Hệ Phạm nổi tiếng sức khỏe ta thường muốn người khỏe cự với ông sử sách nào cũng thấy như thế. Lại có đánh trị quân tài lý luật mà con các tướng hiệu như người nhà với quân lính thì chúng ấy xét người nên người ta gọi đạo quân ấy ông là « PHÚ LỰ BÌ NHI » nghĩa là voi lính trần có tính thương như cha con, cho nên đánh đâu thắng đó.

(Còn tiếp)

CHUYỆN DÀI CỦA ĐUỐC NHÀ NAM

(Số 87)

HUYẾT LỆ

PHAN CHÂU KIM HUÊ

Lò làng nước đụt bụt trong
Trăm năm để một tấm lòng tờ đây

Tôi sẽ bắt chẳng quỉ lạy Bích Ngọc cho đến khi nào chồng kiệt lực ngã quị xuống hun đầu mới thôi... Hãy vui lên đi Bích Ngọc, đừng buồn rầu tiều tụy nữa, tôi trong chốt lát sẽ cứu Bích Ngọc thoát khỏi chỗ khốn kiếp nầy...

Ủa ! Mà sao ông Wang vào lâu quá chưa ra cả ?.. Hay là ông còn đang đi đường đi nước bước thật cẩn thận và xem xét coi có ngõ nào để lọn chồng khỏi gặp biến thì rút lui... Ờ ! Có thể lắm ! Ông trăm tính lắm, ông lâm cái gì cũng cẩn thận... Chắc ông thấy Bích Ngọc rồi ông mới đi đường đất như vậy... Thiệt mình mừng quá ? Không ngờ hôm nay là lúc giải thoát Bích Ngọc+.. Phải chi Vinh Phước nó không bịnh, nó cũng với mình đưng đầy rồi hai đứa xông vào thì thích thố biết bao nhiêu... Nó hoạc vô Nhựt lâu hơn mình sẽ đánh ngã bọn giặc coi sướng mắt... Ôi ! Mà mình tuy vô tổ hơn nó nhưng mình hồi xùng lên thì mình mạnh như trâu cui, mình đâu có ngán tụi nó chút nào đâu,.. Tụi nó giỏi, mình dở hơn nhưng mình liều chết thì kể như nói cho cùng, chết thì mình và tụi nó cùng chết... Cha ! Không biết một lát nữa mình vào giải cứu Bích Ngọc, nếu mình rủibị chết thì Bích Ngọc nghĩ thế nào về mình chăc Bích Ngọc sẽ buồn lắm... Thế nào Bích Ngọc cũng khóc... Mình biết Bích Ngọc mến mình lắm mất một người bạn như mình làm sao Bích Ngọc không buồn, không khóc... Bích Ngọc nhiều tình cảm, dám Bích Ngọc xiu quyc lắm...

Nếu vậy thì vì Bích ngọc mà mình chết thì cũng chẳng còn chi đáng tiếc cả... Nhưng không, mình không chết, mình phải sống vì... vì... biết đâu Bích Ngọc còn gặp dịp làm ngày khác cần mình giải cứu.. Mình sẽ lao vào bắt cứ nguy hiểm nào, ngay cả cái chết mình cũng không ngại, miễn sao bảo vệ được Bích Ngọc thôi... Ờ ! Mà rồi ngày nào đó Bích Ngọc có gia đình. Bích Ngọc dâu cần tới mình nữa, « người ta » có người lo rồi mà... mình có lo cho « người ta » cũng bằng thừa... Thây kệ ! mình lo cho « người ta » tới đâu hay tới đó.

Thái đang nghĩ, tuy mất nhịa chứng vào trong, nhưng thân trí đâu đâu cho đến khi Lin Tchang và Vinh Bằng ra đến gần, Thái giựt mình tưởng... kẻ địch vội thủ thế. Vinh Bằng vội lên tiếng :

— Tôi đây !

Thái nói sực tỉnh ra, vội bước lại hỏi :

— Có chi không ông ?

Vinh Bằng kéo Thái :

— Chú lại đăng nầy tôi nói chuyện cho chú nghe.,.

Thái gật lời :

— Mà có Bích Ngọc ở trong không ?

Vinh Bằng lắc đầu.

— Không.

Thái giơ tay lên trời :

— Trời ơi ! Trời ! làm sao đây trời.

Vừa dì Vinh Bằng vừa nói :

— Trong nhà chỉ có một phòng ở trong cùng là phòng ngủ, phòng ở giữa là phòng... cảnh bài, hoặc sát phụt nhau, còn phòng ngoài là phòng khách trống trơn. Nhà dưới còn một bóng đèn nhỏ, tôi quan sát kỹ thì không có chi nghi ngờ cả,.

Thái hỏi ;

— Còn tên mà đang Lin nhận diện thì ở đâu ? Ông có ..ó không ông ?

Vinh Bằng :

— Vì tôi không biết mặt nên tôi mnốn bàn với ông Lin, ông ấy vào xem coi có nó trong đó không.

Thái nói nhanh :

— Vậy ông nói với ông Lin đi.

Vinh Bằng gật đầu :

— Thì vì vậy nên tôi mới kéo ra đây để bàn cho nó tiện vì ở trong đó bàn khó lắm rồi nhà chức trách đi đường ngăn thấy, họ nghĩ mình kẻ gian thì mình ngu lắm.

Quay sang Lin Tchang, Vinh Bằng nói một thối tiếng phổ thông, Lin Tchang gật đầu là, đoạn cả ba trở lại chỗ cũ Thái vẫn giữ phận sự cũ cho Vinh Bằng vào thế chỗ Lin Tchang.

Chỉ mấy phút sau Lin Tchang ra, nói :

— Thằng đó nó đang ngồi dựa xập xám chưởng, thằng mặt áo thung đó, chỉ có nó mặc áo thung thôi, anh nhớ mặt nó không hở anh Wang.

Vinh Bằng gật đầu :

— Nhớ rồi. Lúc nầy tuy không biết thằng nào anh đã nhận diện nhưng tôi có quan sát kỹ từng thằng ngồi dựa lưng lại. Thằng anh nhận diện có nốt lòng tài ở cổ, phía phải, đúng vậy không ?

Lin Tchang gật đầu :

— Đúng ! Đúng lắm.

Vinh Bằng và Lin Tchang kéo nhau ra ngoài dẫn Thái đi, Vinh Bằng nói cho Thái nghe rõi kết luận :

— Như vậy ngoại trừ trong ngôi nhà nầy có hàm mới dấc Bích Ngọc được chứ không có chỗ nào trong nhà mà tôi không để ý quan sát. Nhà lại nhà Trệt, kiểu xưa nên tôi theo mấy kẻ hở ở cửa sổ tôi nhìn rõ lắm.

Thái nhíu mày :

— Nhưng tại sao có tên bắt các Bích Ngọc ở trong ngôi nhà ấy cả đánh hài ?

Vinh Bằng ngâm nghĩ giây lâu rồi đáp, ra chiều lưỡng lự không thất quyết :

— Có thể nó trong lúc rỗi rảnh đi đánh xập xám chưởng chơi hay mà nó đó không chừng.

Ngưng một chút Vinh Bằng tiếp;

— Như vậy thì việc tính rập vẫn chưa ngã ngũ. Có thể trong nhà nầy có một hầm bí mật có thể không có, nhưng một khi tên bắt các Bích Ngọc còn ở trong ngôi nhà nầy thì mình phải tính vì làm sao đồng bọn nó không liên lạc với nhau.

Thái đề nghị ;

— Hay là ông nói với bác của Bích Ngọc đi thưa nhà chức trách là tên bắt các Bích Ngọc đang ở trong ngôi nhà nầy để tên ấy bị bắt thâm vấn sẽ khai đồng bọn của nó...

Vinh Bằng lắc đầu :

— Không được. Bác của Bích Ngọc có đi trình nhà chức trách rằng Bích Ngọc bị bắt các cầu, chỉ trình là Bích Ngọc mất tích và xin giúp kin vì sợ Bác chỉ làm rùm lên như vụ cô Bạch Lan bị tại ẩc xít vừa rồi.

Kế đến việc Lin Tchang nhìn thấy Bích Ngọc bị uy hiếp thì cũng chỉ có tôi, chứ và ông Hữu Đức biết mà thôi cho có trình bảo hồi nào đâu.

Bây giờ nói rằng mình tìm ra tên uy hiếp Bích ngọc thì khó vô lý...

(MAI TIẾP)

CHUYỆN DÀI XÃ HỘI TÌNH CẢM

phong trần...

NGƯỜI VIẾT PHẠM TỪ ÁNH

— 79 —

Hoạt động nội thành ?— Cái đó để quá mà phải không Trung. Tôi nhắm mắt lại một vài giây là đã có thể nghĩ ra những hoạt động nội thành. Phần công thì lại cũng để hơn bởi moa đã từng là cấp chỉ huy rồi. Còn đồng chí. Toa nghĩ sao Trung.

Trời ơi. Cứ nghĩ tới lúc cái thân xác kèn kém nầy không chịu nổi những trận đòn thập tử nhứt sinh đó. Cứ nghĩ tới lúc những sự hãi lâm moa quên hết mọi thâm tình, quên hết mọi trách nhiệm với anh em, moa bỗng dưng thấy rằng tốt hơn mình nên chết đi cho rồi.

Moa có bị quan quá thì cũng không phải là lỗi ở moa, Nhiều lúc moa đã muốn chết. Tụi nó tất không đánh mình chết (như moa đã nói) thành thử mình cứ phải sống trong tình trạng dở sống dở chết.

Ở trong nầy giờ muốn chết không phải là chuyện dễ. Toa có thể bịnh nhưng toa không thể chết được. Mình trở thành một thứ cũng quản. Toa lạy tụi nó để tụi nó cảnh toa bắt, toa biết nó trả lời sao không :

— ĐM mầy chớ. Mầy chết rồi tao đánh ai cây.

Hay :

— Con còn phải chịu lâu mà Có sức làm loạn thì có ức chịu dồn chứ.

Những câu đó trong đầu là từ tế. Nhiều thằng khốn nạn hơn nó mốc cả cha mẹ ông bà tea ta đề chửi. Nó chửi mình à mình phải vênh tai nghe không một lời phản không. Toa nó mới lại ăn cơm nữa. Ăn cơm quên thôi. Ăn đòn tới chưng ăn chết giấc thì thôi.

Khi lôi toa về tới phòng giam toa là một cái xác chết còn hồn. Khi toa tỉnh dậy là lúc toa cảm thấy muốn chết hơn bao giờ hết. Nhưng mà chết bằng cách nào.

Tất cả mọi thứ đề toa tự tử đều không được lưu giữ chung quanh toa. Ngay cến một sợi dây lưng quận tụi nó cũng đem cất.

Cách duy nhứt để toa có thể chết được là toa cắn lưỡi nhưng mà trong ori... đó là hình phạt lớn nhứt của một con người. Mọi người nhiều là một thằng hèn hơn tất cả những của hèn mà moa cả gặp. Moa vừa muốn chết moa lại vừa sợ chết. Moa cả nghĩ tới cắn đứt cả lưỡi để kiếm cái chết yên thân nhưng moa lại không can đảm cắn lưỡi.

Cái khát sống trong người moa vẫn còn. Những tuyệt vọng khi mình bị đòn giám ngay một phần lớn khi mình nghĩ tới tự tử. Cái gia đình mà mình quên khi mình bị đòn lại xuất hiện rõ hơn bao giờ hết ngay khi mình muốn cắn lưỡi.

Giờ nầy moa còn ngồi dậy.Cầu cầm viết được chỉ vì vậy. Trung hiểu được những lời moa nói không ?

Con người mình giờ là tập trung những nỗi bân khoăn to tát hơn bao giờ hết. Đầu óc thì ở giữa cái trạng thái tỉnh và điên còn thân thì thì ở giữa cái sống và cái chết. Nó chập chờn, nó lập lờ khi ẩn khi hiện. Toa trở thành một con người bất nhứt.

Moa thay ai có thể tự mình giết mình chết được trong tù là một kẻ cắng thẳn ngọi. Đó là một con người can đảm. Ai mà sống được cả ra khỏi vòng lao lý moa cho đó là một con người hiếu việt. Một sức chịu đựng bền bỉ, một tiềm tàn thân thanh và một trí phân sáu đến cùng cực.

Một người cả ở tù và ra khỏi tù — theo ý moa và trong lúc nầy — đó là một con người cả ra khỏi phạm vi của một con người. Lời moa nói có thể quá cảng lúc khác nhưng moa cam đoan là nó cũng với bất cứ ai ở vào hoàn cảnh moa lúc nầy. Moa không nghĩ khác hơn được.

Toa cũng cho là moa đang tự đề cao. Moa nói ở trên là sau bấy ngày sống tại đây moa vẫn cảm thấy sự biết được mình sẽ chịu cựng đến bao giờ nữa. Con người moa vẫn còn là một con người với tất cả những yếu đuối mà trời đã ban cho nó.

Có cái moa tức cười khi nghĩ tới sự tự tạo tự đại mà đôi khi mình gán ghép cho mình lúc còn bôi ba trên đường tranh đấu. Hồi sinh của bọn thanh niên lúc đó quá là lớn thiệt nhưng nó chỉ là những hột muối bỏ biển những hột cát sa mạc so với những chịu đựng lúc nầy. Chịu đựng và ngậm miệng đó là một hồi sinh vô cùng to tát.

Moa lại thấy moa đang tự đề cao khi viết xong câu trên. Toa đọc và bỏ gùm bởi không lẽ moa lại mất thì giờ bôi xóa. Đây không phải là một lá thơ tình. Moa thật khó tâm và sung sướng viết cho toa những lời dài dằng dặc trên. Nó sẽ hữu ích cho toa lâm bởi toa là đứa con ở ngoài. Số phận moa đâu sao cũng đã được định đoạt. Đồng ra là cũng đã được người khác định đoạt giùm rồi. Riêng Trung, bây giờ là lúc toa phải tận dụng mọi khả năng, của toa và của những người thân để cố tánh khỏi hoàn cảnh bi đát của moa bây giờ.

Moa mù mịt quá rồi nhưng moa sẽ viết cho toa đôi nữa bởi chưa chán. sẽ còn có địp viết thêm. Moa nói moa khỏ tâm và sung sướng khi viết cho toa là như vậy. Khỏ tâm vì không dưng moa lại đi làm cái việc đe dọa toa — không ít thì nhiều cũng là một hình thức khủng đố tinh thần — nhưng sung sướng vì moa nghĩ ít ra nó cũng sẽ giúp toa đề lực trong đoạn đời kế tiếp, đoạn đời toa từng chứng tỏ là đang cương quyết làm lại.

Tự hỏi còn tự do, moa vẫn công nhận là moa không còn ý chí để làmlại cuộc đời. Moa thử nhận điều đánh thế nhận một yếu kém của tuổi già tuy chưa lớn lớn toa bao nhiêu. Bây giờ ngồi cầy moa lại cảng công nhận điều đó hơn nữa : nhuệ khí bây giờ nhựt hết rồi.

Moa cả nói là moa muốn đi làm thợ kỹ để kiếm đồ tiền ăn. Ăn để sống. Khỏ nói đứa em không đủ tài xin được việc cho moa. Nay năm dây, chưa biết ngày nào ra được thành thử chánh coi như moa thất nghiệp luôn rồi.

Nói tới điều đó là muốn tới gia đình. Moa viết toa như thế thì đã nhưng như toa thấy, mình giấy moa viết cho bà giảnh hồng : moa không muốnđể moa lo lắng thêm nữa sau khi đã lo gần như cả cuộc sống từ sơ sanh tới nay của moa. Bất bà khỏ cực tới như vậy là đủ rồi. Thân moa chỉ còn cái ân hận là không được một giây phút đề hoàn đáp không có gì, công ơn của gia đình cối với moa.

Đem đầu tiền ở giây đó thì nó nói là moa không chợp mắt được một phút nào hết. Moa vừa lo cho thân mình lại vừa ái ngại cho nỗi lo lắng của bà già. Moa biết tình mẫu moa : dù tay bà cũng sợ nó chết buồng bà gì đang ở tù. Nhưt là từ ngày moa trong kia về, bà già moa vô cùng nhớ moa hơn. Bà biết moa là một thứ chim dù lông cánh rồi. Bà cứ sợ moa bay ngăn.

Cái đau đớn là bây giờ người ta bắt moa bay trong khi bản thân chỉ muốn bị nhốt hoài trong lòng Mưu sự tại nhân thành sự tại thiên là vậy.

Moa nói vậy để toa có giữ những thứ đang có. Mình tự do bay nhảy cả quen. Giờ nầm một chỗ mới thấy thật chán chết cái cực hình nầy. Bọn mình như cá nằm trên thớt ! Trung hiểu không. Không nói gì đến việc mình đã khai bảo, đã chủ thiệt hết mọi thứ với cảnh sát, nghĩa là người ta có thể cảm mình bắt cứ lúc nào cảng được. Nỗi hoài nghi moa từng nói với Trung lại càng tăng thêm khi moa nằm trong nầy.

Toa khoan thác mắc. Moa nói hết câu chuyện toa nghe rồi sau đó toa tùy nghi kết luận. Moa hi vọng là một kết luận hợp lý đủ để toa làm lại cuộc đời theo ý nguyện.

Cách nầy hai ngày. Hôm đó moa bị đòn nặng quá. Moa chết giấc luôn tới chiều. Vẫn những xa bốp như thường lệ Cũng chỉ có mấu nhưng moa lại tỉnh tệo hơn mấy bữa trước có lẽ vì đã quen đòn.

—CÒN TIẾP —

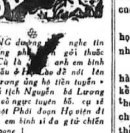

— RÀNG đường nghe tin Tăng Thống phái đoàn gồm thuốc Nhựa và Cô Tô Thị Chi Nguyễn Ngọc Lương cùng vào ngực tuyến 65, cạp số mặt Phái Đoàn Hội viên đi ủy lạo anh em tỉnh xỉ đa g tiếp chiến ở... Tchepone !

— RÀNG, đường như cụ Lương đình đưa Phái Đoàn HV, đi trước Phái Đoàn quốc phòng TV. sẽ lên đường ngày 19. Vì cụ Lương coi giỉ lắt v xây qua là « vạp jeep. của chịu chơi cụ người Hà Viện phải mua chưa lệ cũng trong cái sự » Hội phương ông bộ tiền tuyến » rồi, nhưng đường như đến nay cũng cuộc thành lập PD. chưa xong vì ép » phải lấy ngh hoạ » phần đ ng của DB. đã xuất ngoại hết rồi thì quân ta đã... rút khỏi Tchepone từ ba ngày nay !!!

— RÀNG, nghe cụ Lương cả quyết đó đi Tchepone làm ông Phái Hòa không thể viện cớ, vì ông Phái kể như là Tướng... Lưu khánh bay ở trên Trời kia mà còn không xử dụng được cái « Tịch nên phách » cụ Lương bắt quá ngồi xe jeep, xác máy mà ngựt biến sang Hạ Lào. Vậy tôi hơn cụ Lương nên ở nhà để bàn cùng Ông cái phòng vào « Hội phương ông bộ tiền tuyến » nữa, mà ta mà còn có kết quả theo ý muốn.

— RÀNG, gần nay cái cửa ngõ Quan thuế TCN được coi như là mở Huế đung Đạo, không còn « vha Tàu » nữa, đầu là một cái xu chen hay một cái ai lập kéo là quá tăng sự ngoại quốc qua và cũng « a-le-hup » đ ng thuế sát da mc.

— RÀNG, đo đó mà mới đây thêm một người đẹp ngọn nhơn, vì có nương tử Ai Lao về cố mang lậu thuế lối 600 gói rượu, phiếu trắng, được hóa trang trong những hộp bánh rất khéo leo, ấy cũng mà Quan thuế khám phá ra được. Hay quá.

— RÀNG, nhưng lần nầy là phiện trắng đâu chỉ đáng giá 500 triệu (?) cũng không chối cãi được là hàng lậu, nếu sánh với cái vụ ly của người cầm bộ ly chận bắt trước, kia, trong đó có mấy mươi nữ trang và vài ba cái đồng hồ Rolex — thì nay cả chiếc xe gắn trên nóc xe trắng, nếu phải đợp thuế thì nhơn cho 10 lần giá vốn —, nhưng vì nó là đồ hồ nữ trang nên được coi là vật dụng gia đình, cho nên không phải là như phiện trắng.

— RÀNG, theo dư luận thì cái cụ người đẹp với 600 gói rượu phiện trắng vừa bị chặn đó hết quá chỉ là một « vụ nhỏ » mà thôi, để trên nó cái tình hình buồn lựu theo ngõ Đường Lão Đông bị đóm nọc trong lo nầy. Như vậy, chi nữa là bắt được con « tép rêu » Lão phải là ky cang.

— RÀNG, một biện trạng đề ngỏ thấy hơn hết trong « 7 năm ác chưa » của ông Bảo cũ là cả phế lên giá mỗi vài cái nọi 50 đồng, mà « Người đân muốn biết » đã giảm sang xuống làm một cái, để lão Ba Tàu mới rủi coi chơi và có sự phân đối gì đâu. Vì ông KT đã bảo mọi người phải chịu mớ tiền thêm nữa chứ để (qui lắm... yêu cước kia mà.

— RÀNG, ngày 1 và 2 phe từ 10 lên 50 đồng ! Ít cái nọi mà bà con ta vẫn tăng. Như lại năm 1969, mới năm ngoái thì cái thế chiến xá như là lực thì ở Saigon cả phế các chủ chu lên giá có MỘT XỰ mà sang ra nước Tây hay đến đâu cũng giá, đến nhà cầm quyền Pháp phải kết xét khám khéo để can thiệp giải quyết một tan.

— RÀNG, như chuyện xưa, có người Hàn Tàu xin lỗi đi Pa, giá có MỘT XỰ mà xanh giá, bây giờ lên 20 đồng ai cũng vẫn xinh bao ? Cầu trả lời xét để biết vì bất đó... đồng tiền vẫn giá vẫn « một xu » cũng là huyết mạch, sánh với từ giấy HAI CHỤC bây giờ, mà người ta xem ra như « no ba » !

— RÀNG, ở Saigon chỉ có một trường Nữ Trung học TỪ THỤC đang thật sự hấp lấc thu trường đã phát kỳ giáo học thì mới chăm phát chạy lấy lí do « Nhà ba lấc mà cũng cuộc « làm ăn » ngày càng vững vàng, phát đợt nơa là khác.

— RÀNG, vì có lẽ thay lợi mà bàn, gần nay thì trường bán chính quan kéo rất nhiều cảm vào nhiều hơn, cũng gần giống có đời trường lại cen vẫn lẽ... Trên vài cái cung phân đi ra ngoài Gaan chỉ thân CS, và như là không chịu đụng thuế trong trường.

— RÀNG, vì lẽ thân CS thì con cái ông CSVC... Nếu bỏ không đóng thuế trong bàng thì con cái ông Kiểm Kỳ thuế cụ mà cường như cụ ngồ ngo cung đang hỷ xong vì được Tổng thống « thu Tha » nhớ lan con cho quân nhân cùng chức đó. Như vậy cái lý do ông chu trương đưa ra kho hiểu quả cái cái ép cung không khác đưa đến làm cho mọi sẽ khá đông mà sinh sẽ mất trường, mà thay để thêm dưới ngày học, cho phải chơi.

Tiếp theo D trang 1

SAIGON,— Bộ ưu linh Mỹ hàm chưa thực hoàn bao mọi phía cho Mỹ vẫn nghiên đã thả mộ trái bom xuống một vị trí VNCH ở An Lao làm chết 10 binh sĩ và bị thương 12 người khác.

Đây là lần thứ 3 có vụ oanh tạc làm như thế, kể từ khi mở cuộc hành quân Lam Sơn 719.

Cuộc oanh tạc nầy trên xảy ra sáng chiều ngày lúc 9 giờ 19 phút, tại một nơi lối 6 cây số Tây Tây Bắc đồn Lao Bảo Tân nơi « sẽ có cuộc điều tra ».

Mỗi ngày đọc
Đuốc Nhà Nam
tờ bao đúng đắn

Tiếp theo W trang 1

Phía bên kia lại bảo bỏ tất cả, từ việc chiếm Tchepone cho đến những thắng lợi lớn nhỏ của bên nầy, đề loan truyền rằng cuộc hành quân thất bại.

Sự thật như thế nào, lẽ tự nhiên các bộ Tham mưu cả họ phải biết. Dù bại mà nói là thắng cũng vẫn bị thiệt như thường.

Song trên bình diện tâm lý chiến, việc mở ra một cuộc hành quân kéo dài đến 5 tuần cũng đã là một cái tiếng đáng kể cho phía bên nầy rồi. Hơn nữa, khi mà các hành động kêm theo các lời hăm dọa đã đủ mạnh để tạo thành một cuộc di chuyển của ông Chu An Lai sang Hànội tự nhiên người ta cố thể coi như đã có thể « ăn non » được cái tiếng được rồi.

Đây mạnh thêm nữa là có thể thắng lợi thêm trực rỡ thêm nhưng cũng có thể mất cả những gì mà người ta đã thâu hoạch được đến đen nay.

Về mặt miệng, con số của đôi bên cũng bổ vệ sự tổn thất của nhau cố thể khiến các quan sát viên kết luận một cách giản dị là « ăn miệng trả miệng » và đôi bên cùng bị tổn thất khá nặng.

Song trên thực tế, phía bên nầy cũng có lý để « ăn non ».

Bằng tổng kết hành quân của VNCH đã nêu ra những con số đáng kể : 8.000 Cộng quân tử trận, trên 13 ngàn tấn đạn được vũ khí 1.700 tấn lương thực và gần 1 triệu lít xăng cũ Bắc Việt bị phá hủy hay tịch thâu. Phía bên nầy chỉ có 726 binh sĩ tử trận 615 người mất tích và 2.763 người bị thương.

Trung binh 1 đổi lấy 5 cũng là điều đáng kể, và đó cũng là lý do vững chắc để « ăn non ».

Nếu cần phải thêm vào cán cân so sánh tổng kết (bilan) những kết quả tinh xảo và mắc tiền như máy trực thăng biến thành sắt vụn, hoặc những gián đại bác phải hủy bỏ khi rút đi theo chiến thuật di động, phía bên nầy vẫn còn thấy cái miệng khá nang Bắc vì hành quân Ai Lao không phải là chốt.

Người ta đã chứng tỏ được rằng chương trình Việtnam hóa không phải chỉ là một mớ giấy đề trong tủ sắt, mà nó có thực chất và có chỗ đứng vững được của nó.

Người ta lại còn chứng tỏ được rằng từ nay thành thoảng nam ba lần một năm, nhưng cuộc nhảy qua biên giới đã cắt gương tẻ ép vạn của đôi phương không phải là chuyện không thể có.

Chỉ một cái « miệng » đó cũng đủ để người ta thấy không nên quá thảm nữa rồi.

V.L.Q

Tiếp theo M trang 1

1) Chánh Quyền cầm Bắc ai Việt Nam và người quốc vào Lăng Cô Nhà để chăm sóc sức khỏe cho trẻ con !

2) Đại Tá LÂM QUANG CHÍNH, Tỉnh Trưởng Biên Hòa, cầm không cho ai sẽ cho đầu chạy máy vào Lăng. Do đó, máy điện, máy cầu ao, máy bơm nước, máy giặt, máy tiêu cùng nghiệp... sẽ bắt đầu ngừng trệ bắt vào ngày 14.4.1971 !

HẬU QUẢ : Vấn đề vệ sinh Lăng Cô Nhà không giải quyết được. Bệnh truyền nhiễm sẽ hoành hành đe dọa sát hại gần 3.000 mạng sống vô thơ trong vòng vài ngày !

3) Lương thực trong đã tạm V. Cảnh Sát Công An hiện đang bố nên bưm bàn thật thu. Hơn nữa, trông cậy không được, vì các Bàng Khu Quốc Sự cầm ngay trên phần đất có nhà mà trông tin.

Do không sự kiện trên toàn thể Tăng Ni và đoàn có thể chiến tranh bước lòng phải tuyệt thực toàn diện bắt đầu từ 00.00 giờ ngày 15.3.71 cho đến khi nào Chánh Quyền giải quyết phần đang các vấn đề sống chết của toàn con cái bực phước theo tinh thần BẢN TUYÊN NGÔN số 1 và số 2 đã phù biến, mới thôi !

Chúng mới đề đơn nầy kính xin ông Chủ tịch Tối cao Pháp viện và lãng cho điều tra gấp, chận đứng việc làm vô nhân đạo của Chánh quyền Địa Phương đề cứu sống đoàn trẻ thơ vô tội.

Xin ông Chủ tịch nhận nơi đây lòng thành kính và biết ơn của chúng tôi và của đoàn Cô nhi viện tranh.

Kính đơn.

TM. BAN QUẢN TRỊ LĂNG CÔ NHÀ L.I. GIÁM ĐỐC-NI Cô HUỲNH THỊ CỤC

Ô. Tổng trưởng Xã hội đã trách nhiệm cho Ban giám đốc Lăng CNLT

The Ông Tổng trưởng Xã hội Trần Ngọc Phiêu, trong khi chính phủ ở bậy tố thiện chi nhiều lần nhắm giải quyết những vấn đề các chúng con cái bực đạo, thì Ban giám đốc lại bỏ ra chận giữ đề chính thể, mà cần làm cho tình trạng càng thêm xấu hại.

Ông cũng bảy tỏ những thắc mắc về việc Lăng Cô Nhà Lăng Thành bị phân biệt Việt Nam Cộng Hòa và Đông Minh bắn nhân. Ông đã cho biết chính ông đã nhận được một số binh anh du Ban Giám đốc Lăng Cô nhờ mang đến nơi, trình bày một số đau đớn bắn nhân vào lòng nhung kín ngỏ. Những bức binh nầy cho thấy quả đau đớn được mang vén sơn phấn cần thận, theo ông Tổng Trưởng là điều đáng ngạc nhiên khi đọc đã được bắn đi.

Ông Tổng Trưởng cũng nói rằng đọc đến bức công văn được trình bày qua nhiều người ta có cảm tưởng Quản lực VNCH và Đồng Minh đã xảy ra đến đó, đến đó thì lòng lại sự gây hấn của Cộng quân một lực lượng có tuân vũ khí tối đa.

Nên vậy làm sao Quân lực VNCH có thể bảo vệ dân chúng.

Mặt khác, ông nói, nếu muốn lấy những quả đạn đại bác lẻ bắn nhầm ở đâu khiến đại phái của đến những người chuyên m. V. Vậy « Lăng đã nhờ những chuyện viên nào, ở đâu, để làm cái công việc đó ? Nếu Bàn Giám Đốc đạo nên tên người đã gây đau nỗ quả đạn tai cái chuyện xác thực hơn ».

(VTX)

(XEM TRANG 3)

NHIỄU TIN QUAN TRỌNG

Tiếng kêu thương

Một chủ sạp bán báo lẻ ở Đô thành đang bị đe dọa chiếm chỗ

Tôi yêu Châu và Thinh 53 tuổi, có 1 sạp và 6 con cần nhỏ, hiện nay tại số nhà 18, cư xá Vinh Hội Bến Vân Đồn Saigon, có một việc oan ức như sau :

Tôi đã 1 sạp bán báo tại đường Lê Thánh Tôn Saigon, trước của hiệu Mỹ Trung, số 193 lẽ bên ngoài bài bán báo tại đó vậy đã 7 (bảy) năm nay rồi. Tôi cả bán hàng ở đây có thể làm chứng cho tôi giữ trọ đúng đề mọi sắc thuế (then lưu) đính Song lẽ vì tôi đó nên đặc chức không thông nên nhượng giấy tờ thuế mà tôi không được tính rõ. Do đó các giấy tờ thiếu sót đã gây nhiều chính tôi đông mà biết. Tôi mang tên người khác. Lợi dụng sự sơ ý đó nên người ta đã mưu toan chiếm đoạt chỗ bán của tôi.

Cách nay 10 ngày có 1 người đàn bà không biết ở đâu đến với giọng điệu ngang ngược bắt buộc tôi phải dẹp sạp hàng trước 12 giờ ngày 15-3-1971 để cho 1 cô gái bà con (cô quyền người đàn bà nầy không phải là bà con hàng của chồng tôi và y tá chưa bề buôn bán ở đây ngày nào).

Chúng tôi là những người có thể sống bằng nghề lẻ, nay thế... cơm manh áo chỉ chúng tôi đang bị hàm lụy, sự sống của gia đình cũng tùy đang lâm nguy.

Chúng tôi nhờ ông ở ngay chái phải và những tiếng kêu thương của chúng tôi sẽ thu, tình nghĩa người con 8 mạng người chúng tôi !

Saigon, ngày 13 tháng 3 năm 1971

CHÂU VĂN THINH

Kỷ niệm 200 năm

Cách Mạng Tây Sơn

TÂP SAN SỬ ĐỊA vừa phát hành số 21 đặc khảo TÂY SƠN nầy kỷ niệm 200 năm phong trào Tây Sơn với nhiều tài liệu mới lạ và giá trị của chính tác giả nhà đã đành như Hoàng Xuân Hãn, Nguyễn đăng Thục, Nhất Thanh.

Qua 5 năm với 21 số bao trong đó có nhiều số đặc khảo giá trị như một con sách Quang Trung, Đống Đa, Nguyễn Trung Trực, Hoàng Tranh, Phan Bội Châu, Phong trào Tây Sơn, Việt Kiều tại Thái Miên Lao... TẬP SAN SỬ ĐỊA m. r ap chi khảo của đầu tiên của Việt Nam bằng Việt ngữ tạt có giá trị.

Trong buổi tiếp tân kỷ niệm Đệ ngũ Chu niên Tập san, nhiều quyển trong giới văn hóa đã hết sức ca ngợi trong tinh tất liên tục nhằm chủ trương đóng góp tích cực vào công việc xây dựng ngành Sử địa và văn hóa nước nhà.

Xin đến giới phiếu cùng quí bạn đọc Tân San của trị nhy.

Tiếp theo G trang 1

Như vậy, biện pháp thu hồi giấy bạc bằng lối, và tiền lối trên tôi phải chăng là «công cụ của chính quyền nhằm phát triển kinh tế quốc gia, hay là nó sẽ tạo thêm nhiều mâu thuẫn khi đó Ngân hàng Quốc gia Nội một chuyện « tiền lời », có đồng thuế lợi tức lẫy không, cũng đầy khó khăn.

HUỲ DÔNG TIẾT KIỆM theo các sách kinh tế thì đó là biện pháp TẠO LẬP TỰ BẢN, Nhưng «biện pháp» ấy ở không 3 vừa rồi không nhằm mục đích đó.

Hiện nhiều chính phủ đang lo hai vấn đề quan trọng :

— Làm sao thu hồi được nhiều giấy bạc, đang tuôn Kết cơ tiền, khỏi phải vay của Ngân hàng quốc gia.

— Làm sao kêu gọi sự bán Mỹ đầu tư ở VNCH đăng trong tu xử ở.

Vấn đề trên thì chính phủ kêu gọi đầu chăng tiết kiệm bằng cách trực tiếp hay gián tiếp mua ngân hề phiếu, còn vấn đề dưới thì ông David Kennedy hộ trưởng Tài chính lúc qua Saigon cũng giết tại phòng thương mại Hoa Kỳ, lên tiếng : « Tôi không thấy có nhu thuẫn trong việc khuyến khích người Mỹ đầu tư nhiều hơn trong khi kêu gọi sự tham gia lòn hơn của người Á Châu trong công cuộc phát triển đầu phương vì công tác phát triển hiện nay đã quá lớn lao nên cần phải có một sự giúp đỡ có thể có.»

« Khó cho sự tham gia lớn của người Á Châu » ông David Kennedy đã Nhựt Bản, chỉ không ai khác, đầu Kennedy không nói rõ. Thì đây quốc hàn NewYork đã ngày 15.2.1971, e bài sau đây : « Ai đã đọc chính trên đường Nguyễn Huệ (Sai.on) cũng thấy rõ nước cảo thăng trầm của nền kinh tế.

Hai bên đường tràn ngập hàng Nhựt, từ xôi cơm điểm đến máy ảnh đắt tiền... trên là, các xe máy đầu đủ màu, đủ kiểu từ Honda, Suzuki đến Yamaha, xếp hàng ba. Nhựt đã bán cho VNCH một triệu chiếc xe máy Mỹ đã « kẻ » lại nửa triệu người coi Tivi trên máy Nhựt và 3 triệu người nghe truyền thanh công trên máy Nhựt...

« Tổng cộng trong 6 năm vừa qua, hàng Nhựt đã ngập ngập miền Nam VN, trị giá 800 triệu đô la.

« Đã vậy, viện trợ của Nhựt lại kh ng tương xứng với số lợi tức, tiền được từ 1964 đến 1970. Hội chỉ giúp chánh phủ VNCH có 9 (chín) triệu Đôla, phần nhiều về binh viện và chuyển mau... »

Điều bao Le Monde đã ngày 27 tháng 12 năm 1970 đã chánh thành quyền Hoa thanh Đôn cũng hiểu ở Nhựt phải viện trợ cho VNCH 150 triệu Đô-la và cho Kampuchea 20 triệu. Có tài liệu của bán ngày thì VNCH mua hàng Nhựt với 70 phần 100 và viện Mỹ viện trợ. Thì tương Sato chuyến thăm Đông Á vừa viện trợ nay, vì dự luận bảo Nhựt, Nhựt chánh phủ Nhựt phải đề đặc, đừng để rơi vào ở bên địa bàn của các nước đang Cộng sản.

Trong lúc chờ đợi Nhựt viện trợ Chánh phủ VNCH phải cầy mạnh vay để vừa hối giấy bạc bằng 16 vay của dân chúng. Một trong bảy biện pháp của bộ Kinh tế vừa trong ra ngày 6 tháng 3.

(MAI TIẾP)

Tiếp theo U trang 1

với vật giá lên trong mới — nhưt là trí các thôn, xóm — đồng thời bọ kho và Hoạt tim đất cất nhà...

Số này vừa lượng thêm vài trăm người.

Trong khi đó thì phía chính quyền không tỉnh phòng tôi chặt chẽ trở lại khu vực « trên, không cho TPB lần đầu thêm ra.

Khu vực đã đoàn toàn bị cô lập bắt đầu từ trưa hôm qua bao biện một sự tranh đấu của TPB cùng thêm quyết liệt.

Mặt khác như ĐNN đã loan tin vào số bao đề ngày 11 và 13.3.71 được tranh chấp giữa Nghiệp đoàn cùng thân chuyên chở với Hội Ái Hữu TPB đến nay vẫn tiếp tục.

Đi bên đầu đường đã bắn sẵn sàng chống trả — đủ phát đề mầu — cho không bắt cứ những bộ đội, ở, du nhiều của bên nầy cũng như bên kia.

Hiện nay cả 2 phe đều có vô tang lực dạn, súng ống v.v...

Tiếp theo Đ trang 1

Quân BV hãy còn gây áp lực ?

Những quân tin điện nói «ngay các lực lượng BV vẫn giữ độ lực vững vững đối VNCH rất khác những Tchepone, mặt trong những điểm chiến lược trên đường mòn tiếp tế Hồ chí Minh.

Quân VNCH đã tiến vào tỉnh Tchepone vài ngày trước đây nhưng sau đó đã rút lui.

Trong khi rút quân VNCH đã phá hủy nhiều kho đạn được của BV. Tự lịnh binh quân VNCH tại Lào, tướng Hoàng xuân Lãm, theo tin cho biết đã nói là ít nhất cũng có 4 Trung đoàn BV bị đánh siêng liệng kể từ khi cuộc hành quân khai điểm và Ông cảo nói rằng, đường tiếp tế của BV xuống phía Nam theo đường mòn Hồ chí Minh đã bị cắt đứt.

Phủ nhận tin nói sắp hoàn tất chiến dịch đánh Lào

Một phái ngôn viên quân sự tại Saigon đã phủ nhận những quân tin nói rằng quân đội VNCH đang tiến đánh Lào và sẽ hoàng tất chiến dịch đánh lang Lào trong vòng 2 tuần lễ nữa.

Quân BV bám sát quân VNCH đề tránh B-52

SAIGON (15-3).— Lực lượng VNCH tại Lào sẽ rút về biên giới vào cuối tháng này và hành như đã hoạch định trước, theo tiếp trong cuộc hành quân điện tiến 35 ngày qua ở Lào.

Những quân tin thông thạo nói rằng 20.000 quân thám chiến đã bước sang giai đoạn cuối cuộc hành quân và sẽ rút lui về một số các tiền đồn nằm bai bên biên giới Lào Việt.

Tiếp theo cuộc rút quân nhanh chóng khỏi Tchepone sau 5 ngày chiến lửa, lực lượng Việt Nam Cộng Hòa nay đang dương đầu một cuộc điện với nhằm vào một nhánh chính của đường HCM là đường 914 ở phía ĐN. Cuộc rút quân ở mức độ nhạy nhanh được chứng tỏ qua việc lực lượng VNCH đã hãy lưu những cố trong phần của hộ khi rời Sophia. Việc lực lượng VNCH rời Tchepone chứng tỏ là họ không muốn chiến đấu lâu trên con đường xâm nhập của CS.

Tại cần cứ Khe Sanh, cấp chỉ huy quân vụ VN nói rằng cộng quân BV vẫn bám sát các toán quân VN CH đang triệt thoái bắn trách bằng B-52 oanh tạc. Tuy vậy theo những nguồn tin thông thạo thì B-52 vẫn ném bom mạnh các vị trí CS chung quanh cần cứ Lazlo nằm cách khoảng 27cs và được coi là bảo đảm tiến đánh đường 914.

Giao tranh lẻ tẻ

Trong khi cuộc triệt quân tiến hành, những giao tranh lẻ tẻ đã diễn ra. Lão đã gián sát rất nhiều. Các phái ngôn viên quân sự loan báo ngày chấm dứt chỉ đã những cuộc đụng độ là tế lâm 39 cộng quân tử thương phía VNCH có 12 chết và 38 bị thương.

Hoàng đăng đang kể nhứt của CS là đã bắn 50 hỏa tiễn 122 ly vào 1 vị trí của TQLC VNCH cách bên thủy 20cs ,không chỉ gây thu thập nhiều.

Theo tin quân sự Mỹ thì hôm thứ bảy, 1 chiếc Corsair A7 của hải quân Mỹ đã bị phóa chết CS bắn hạ trên đất Lào và phi công được coi là mất tích. Thật ra máy bay nầy không thuộc lực lượng quân của lực lượng VNCH mà trong đó vẫn có máy bay cánh dùng và trực thăng của Mỹ rời đi lên tới hơn 60 chiếc.

Thời tiết quá xấu

ba ngày qua

Trung tướng Hoàng xuân Lãm, tư lịnh binh quân đã tuyên bố ở Khe Sanh rằng « chúng tôi đã hoạn thành những mục tiêu đã đề ra, chúng tôi đã đi đánh nhau ở trong đoàn CS và hãy hoạt phía nửa số lượng tiếp liệu phần của Tướng Lam cho biết những khó khăn ông gặp trong 3 ngày qua là thời tiết quá xấu với mây mù bao phủ vùng biên giới quấy lên các hoạt động không tự bỏ trợ ngày.

Theo các cấp chỉ huy chiến trường thì chuyến vừa qua của lực lượng VN có thể hoàn tất cuộc hành quân và rút về biên địa. Hiện nay bộ đ ở trong thân các xa hữu biên của phía bên kia vẫn vẹ bọc.

Tướng Lãm cho biết lực lượng VNCH vẫn đang đi chuyển trong khi đó có tin xác vùng lực lượng VNCH kẻ cả binh sĩ SP 1 BB đã định tiến quân ngược về bắc khi vừa rời Tchepone, tuy nhiên tin nầy chưa được giới thẩm quyền xác nhận.

Chuẩn bị giải đoạn ba ?

SAIGON 14-3 — (Của Felix Bolo, đặc phái viên AFP)— Lực lượng VNCH có vẻ như chưa bị phá hoại nhưn bao cho các cuộc hành quân « Lam son 719 » chung ở Saigon chưa ai có thể giải thích mục tiêu của giai đoạn mới nầy.

Chung quanh Tchepone người ta chờ đợi những cuộc giao tranh lớn chưa xảy khởi xự.

Hai cán cứ hỏa pháo VNCH gần Tchepone vừa được di động là port khác và ap lực của quân BV.

Các phái ngôn viên của Lực lượng Nam VN ở Saigon nói như vậy. Một số quan cao cấp VNCH ở Khe Sanh ám tại thêm tăng cao lực lượng VNCH và đã gần biên giới Nam VN đã chấm dứt chiến hành quân « Lam son 719 ».

Trong trường hợp [illegible] đại lực quân đội nhảy dù ở Biên Phòng, ngày nay đã lên hơn 1 bộ binh VNCH tuyên bố :

« Chúng tôi cần ở lại đây nữa, chúng tôi sẽ ra ngoài. Nghĩa là đến cuối tháng tư, đầu tháng 5.

Con đường 28 : mục tiêu mới

Mũi mua lâm cho đường cho thông không phải là mục đích của Trung đội VNCH nữa chứ rồi AiLao và mục tiêu tân phá đường mòn HCM đã đạt được rồi, và có thể sẽ trở lại Hà Lào nữa.

Trước những lợi tuyên bố mãn thân thiu hoạch được ở các chơn lý khác nhau, các nhà quan sát quân sự không phủ nhận được các cuộc «điều động chiến phạm» hiện nay sẽ diễn biến ra sao? Hình như bây giờ là Lam Sơn và «Sophia» đ được di chuyển «đi nơi khác» những phần đường ở vùng tiếp cận hành phố hàng ngày tại Tchepone.

Theo những chuyên viên Mỹ giải đoạn chứ ba nầy thì sẽ là các cố tiếp vận lớn cuối cùng của BV trên con đường 23 đi qua Muong Phine. Một thì trên ở 30 cây số tây nam Tchepone. Trong phạo VNCH đã chuẩn bị tâm bắn đến Muong Phine.

Quân BV mở đường tiếp vận mới

KHE SANH (14-3).— (Của Paul Léandri — AFP).— Lực lượng BV đang tu bổ một con đường đục ở đây cách Tchepone 20 cây số, để thay thế, trước mùa mưa, con đường 914 hiện nay bị quân đội VNCH chiếm đóng Phòm chung quanh căn quân sự VNCH ở Khe Sanh cho hay như vậy.

Đồng thời chuẩn bị con đường tiếp vận mới ấy, quân BV đang phòng ra cuộc tấn công rộng lớn để giải tỏa đường 914.

Bảy giờ các cuộc giao tranh tập trung ở phía nam quốc lộ 9 và phía bắc đường 914

Vì lo ngại quân BV có thể dành bọc hậu quân lực VNCH và tấn lý tình đường như quyết định đưa gần 20.000 quân sĩ VNCH về gần biên giới.

Bộ tư lịnh VNCH không xác nhận

QUẢNG TRỊ 14-3 (AFP).— Phái ngôn viên của bộ tư lịnh VN CH đã từ chối bình luận, điều chạnh hay xác nhận tin dồn về cuộc lui binh sắp tới của quân đội VNCH và gần biên giới.

« Tôi không có tin tức gì về việc ấy ».

Phái ngôn viên cũng cho hay tư sự ngày chín nhựt có 3 cuộc giao tranh ở Hạ Lào, một ở cách tây nam Tchepone 20 cây số (vùng nhiều hiểu nhiều) và hai ở gần biên giới, cách ấy năm Lang Vei 16 và 20 cây số.

XÔ Thuốc Xô « Nhành Mai »

Xô đàm đặc, phân nhão nhiều, lắt kém và trị bón. Sau khi xổ rất khỏe khoắn. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

KNBYT số 535 ngày 20-11-63

Tin Mừng

Vừa nhận được hồng thiếp của ông bà Phạm xuân Ninh báo tin đến ngày 17-3-1971 sẽ làm lễ thành hôn cho trưởng nam là cậu PHẠM HÀNG CHƯƠNG sinh quyên cùng cô PHẠM QUỲNH MAI thứ nữ của ông bà Phạm thanh Sơn ở Saigon :

Chúng tôi chân thành mừng hai họ được dâu thảo rể hiền và chúc tân lang cùng tân giai nhân sắc cầm hảo hiệp.

Ô.B. TIẾN LỢI

Ai Tín

Chúng tôi vừa được tin :

Cụ Nguyễn Ngọc Long

nghiệp chủ tại Kiến Hòa hưởng thọ 97 tuổi

vừa thệ tại Mỹ Tho, ngày 10-3-1971 nhằm ngày 14-2 Âm lịch.

Chúng tôi kính chia buồn hương hồn Cụ vơn siêu diêu nơi Cực Lạc và thành thật chia buồn cùng :

— Ông Bà NGUYỄN NGỌC DINH Nghiệp chủ ở Kiến Hòa
— Ông Bà NGUYỄN NGỌC PHÁT Phó Giám Đốc Việt Nam Ngân Hàng và tang quyến.

Ông Bà CAO ĐỒNG HƯNG và hưnh đ

Tiếp theo C trang 1

Viện Trưởng kể từ thứ Bảy 6-3. Linh mục Bạch văn Lộc, Phó viện Trưởng, Xử lý thường vụ hay vụ Viện trưởng cho đến khi Ban Quản trị Hội Minh Trí bầu ra Tân Viện Trưởng.

H m mới đây Hòa đồng Văn h a Giáo dục đã được Ông Trương Đại lực Y khoa Minh Đức sáu đồi chương trình Y khoa và cho hay sẽ lâm trung tâm hòa giải giữa Viện Đại học nay với Bộ Giáo dục.

Người tin tức cho biết là Linh mục Bửu Dưỡng có ý tưởng khởi thủ xu Viện trưởng để tìm nhóm giúp tiền hy để tìm kiếm I gai phap.

Sinh Viên chưa có thái độ

Linh mục Bửu Dưỡng đã tuyên bố là Ông sẵn sàng tiếp nhận bất cứ giải pháp nào của Bộ Giáo Dục miễn là giải pháp đó không phạm tới quyền lợi của sinh viên. Minh Đức nói riêng và quyền lợi dân tộc nói chung.

Được biết, cho đến nay sinh viên Minh Đức chưa công khai bày tỏ thái độ, chỉ chuyên chú vào sự học tập vì bộ tin tưởng vào sự giải quyết tốt đẹp và quyền lợi của họ không bị chà đạp và những thành kiến và đố kỵ của một số người.

Tiếp theo Đ trang 1

việc rút bản 15 giờ theo quyết định của ông chủ tịch Hội chỉ đạo, thì từ đầy một số tin tức của các nhựt báo phải chậm trễ... 24 tiếng đồng hồ ! Như một biến cố quan trọng xảy ra tại Đô thành hồi 1 giờ trưa ngày 15-3-71 là được mọi người đều nghe biết thì trên các nhựt báo đề ngày 16-3-71, không có loan tin hay tường thuật một chữ nào ! Mà đặc giả phải chờ sẽ bắt đề ngày... 17-3-71 m i đọc cái tin mà thường hộ đều hay biết từ trưa ngày 15-3-71 ! Và cả thế giới cũng hay biết ngay vào buổi chiều hay buổi tối. 15-3-71.

Một việc sẽ được thấy trước hết là cuộc xổ số Kiến Thiết bắt đầu hồi 15 giờ 1 hôm Ba 16-3 nầy, các nhựt báo đề ngày 17-3-71 không làm sao đăng kịp kết quả, mà sẽ đăng vào số báo đề ngày 18-3-71! Cũng gì tánh cách thông tin mau lẹ ! Và thật là buồn cho nghề nghiệp luôn luôn lấy sự nhanh chóng làm yếu tố tiên bộ ! !

Là hội viên phái tuần hành lịnh của ông chủ tịch. Tiếc là trong Ban Quản Trị đương kim của Hội chỉ bảo VN có nhiều ông chủ nhiệm đã lâu năm theo dõi nghề kỉnh nghiệm, nhưt là có những chủ nhiệm xuất thân lý giải và đang hành nghề như một kỹ giả, mà không thảo luận kỹ vấn đề.

Vì nhựt báo thông tin liên quan một thiết với sanh hoạt chung của cộng đồng xã hội có sẽ giúc, cho nên GIỜ PHÁT HÀNH RẤT QUAN TRỌNG. Hoặc 7 giờ sáng, hoặc 1 giờ trưa hay vào buổi chiều, xem nhựt là 6 giờ cần nộp bản 3 giờ — tức là báo « ra lò » vào 3 giờ — để phát hành 5 giờ thật lúng túng cho nghề nghiệp. Và sự thay đổi giờ phát hành chỉ được bảo trước có 2 ngày thì thật tệ cho các đồng nghiệp kém phương tiện.

Riêng Đ.N.N luôn luôn cố gắng tất đa đề khắc phục khó khăn, tuy nhiên với giờ giấc nộp bản và phát hành mới như kể trên, NẾU CÓ những tin phải bị chậm trễ 24 tiếng đồng hồ mong độc giả thông cảm cho vì hoàn cảnh bất khả kháng.

ĐUỐC NHÀ NAM

Tìm con

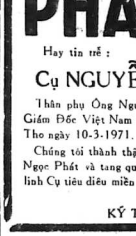

Con HÀ THẾ THANH (bình tiên) đã bỏ nhà đi từ ngày 8-3-71 đến nay chưa về. Vậy con phải về gấp với Ngu, Ba, Má và các em. Mọi lời làm gì đình được tha thứ.

Ông Bà nào thấy cháu làm ơn chỉ dùm. Xin đa ơn. Ai có tin tức chấp phải chịu hết trách nhiệm đối với cô vị thân tâm.

Xin liên lạc với địa chỉ 75/9 đường Cộng hòa (hẻm chợ Ngã tư Nancy) Chợ quán, Saigon.

Hoặc điện thoại cho bác BUỐC NHÀ NAM số : 20857.

CHIA BUỒN

Được tin :

THÂN PHỤ

của Kỷ giả VĂN CHI vừa tạ thế tại Saigon.

Thành thật chia buồn cùng anh và cầu chúc hương hồn bác sớm lên cõi Phúc.

PHƯƠNG ĐỘ
HOÀNG PHƯƠNG NAM

Tin Buồn

Chúng tôi lấy làm đau đớn, bao tin chăng lành rằng : Bạn yêu qui của chúng ta :

Ông PHẠM KHÁNH HỒNG

48 tuổi, Nghiệp chủ, vừa thát lợc tại Bình Viện Đức Đức, sau một con bạo bịnh bất thình lình. Linh cữu sẽ hoàn tại nhà xác Bình Viện, và Tế an táng sẽ cử hành vào ngày thứ ba 16-3-71 vào lúc 15giờ tại Nghĩa trang đặc biệt ở Gò-vấp (Thủ đức Tây).

Xin thành thật phân ưu cùng tang quyến ; và cầu chúc cho linh hồn Bạn được siêu thăng.

Ô. Bà LÊ TẤN ĐÌNH
Và Ô. Bà LÊ VĂN NĂNG

Bánh bao « ÔNG CÁ CÂN »

Đặc biệt có trứng Cút
Thơm ngon — Tinh thiết — Đầy bổ dưỡng.
Bán dài dài... suốt ngày tại Quán Trúc.
MỸ TIÊN — *213 Nguyễn trí Phương Cholon*
Cầu mua : nhiều trăng Cút.

Quản-nhiệm : NGUYỄN-KIM-LƯỢNG
*Ngân phiếu xin đề : TRẦN-TẤ